

Fremsat den 29. januar 2025 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om Energiklagenævnet

Kapitel 1

Energiklagenævnets kompetence og uafhængighed

§ 1. Energiklagenævnet er klageinstans for administrative afgørelser, når det er fastsat ved lov eller i henhold til lov.

Stk. 2. Nævnet afgør spørgsmål om nævnets kompetence i konkrete sager.

Stk. 3. Nævnet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Kapitel 2

Energiklagenævnets sammensætning

§ 2. Energiklagenævnet nedsættes af erhvervsministeren. Nævnet består af en formand, et antal næstformænd og et antal sagkyndige medlemmer, der beskikkes af erhvervsministeren efter indstilling.

Stk. 2. Nævnets formand og næstformænd skal være dommere.

Stk. 3. Nævnets sagkyndige medlemmer skal repræsentere et alsidigt kendskab til energi-, forsynings- og erhvervs-mæssige forhold samt besidde juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab inden for områder omfattet af nævnets kompetence.

Stk. 4. Indstilles der ikke sagkyndige medlemmer efter regler fastsat i medfør af stk. 6, kan erhvervsministeren genbeskikke eller midlertidigt beskikke et sagkyndigt medlem efter indstilling fra formanden.

Stk. 5. Nævnets medlemmer beskikkes for en periode på op til fire år med mulighed for genbeskikkelse. Ved udtræden kan et nyt medlem beskikkes for den resterende del af perioden.

Stk. 6. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indstilling af sagkyndige medlemmer til nævnet.

§ 3. Energiklagenævnets formand kan beslutte, at behandlingen af en sag kræver, at nævnet tiltrædes af et eller flere sagkyndige medlemmer, der ad hoc beskikkes af direktøren for Nævnenes Hus.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indstilling af sagkyndige medlemmer til ad hoc-beskikkelse.

Kapitel 3

Energiklagenævnets afgørelsesmåde og formandens kompetence

§ 4. Sagsbehandlingen ved Energiklagenævnet er skriftlig. Formanden kan dog i særlige tilfælde bestemme, at sagen skal behandles mundtligt med deltagelse af sagens parter.

§ 5. Afgørelse i den enkelte sag træffes af formanden eller en næstformand og to, fire eller seks beskikkede sagkyndige medlemmer, jf. dog §§ 6 og 7.

Stk. 2. Formanden bestemmer under hensyn til sagens karakter, hvilke sagkyndige medlemmer der deltager i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks, jf. dog § 3.

Stk. 3. Afgørelse træffes ved stemmeflerhed, jf. dog §§ 6 og 7.

§ 6. Formanden kan på Energiklagenævnets vegne afvise klager, jf. § 8.

Stk. 2. Formanden kan på nævnets vegne afgøre, om en klage skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor sagens parter har anmodet om dette.

Stk. 3. Formanden kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager om aktindsigt.

Stk. 4. Formanden kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager om anmodning om genoptagelse.

Stk. 5. Formanden kan efter aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i andre typer af sager under nævnets kompetence.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at formanden kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning og i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

§ 7. Formanden kan bestemme, at opgaver og beføjelser efter § 5, stk. 2, og § 6, stk. 1, 2, 4 og 6, varetages af sekretariatet.

Kapitel 4

Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse

§ 8. Energiklagenævnet kan afvise en klage, der er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling.

§ 9. Energiklagenævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Stk. 2. Hvis en sag indeholder flere klagepunkter, kan nævnet begrænse sin prøvelse til de væsentlige forhold.

§ 10. Hvis en sag vedrører en afgørelse, som har betydning for etablering af vedvarende energianlæg i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, skal Energiklagenævnet begrænse sin prøvelse til de forhold, der er klaget over. Nævnet skal ved prøvelse af sager efter 1. pkt. lade myndighedens vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energianlæg indgå med betydelig vægt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at stk. 1 skal finde anvendelse på andre former for vedvarende energianlæg, virksomhed eller infrastruktur i tilknytning hertil og anlæg til fangst, transport eller lagring af CO₂.

§ 11. Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle sagen. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle sagen. Nævnet kan dog undlade at afvise klagen efter 2. pkt., hvis der foreligger særlige forhold.

Stk. 2. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelse af udtalelser og fremlæggelse af oplysninger m.v. fra sagens parter, berørte myndigheder og eksterne sagkyndige m.v. til brug for sagens behandling. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke overholder fristen efter 1. pkt., medmindre der foreligger særlige forhold.

Stk. 3. Nævnet kan beslutte, at klager ikke kan fremsætte yderligere klagepunkter, og at sagens parter ikke kan afgive yderligere udtalelser eller fremkomme med yderligere oplysninger, når nævnet vurderer, at sagen er tilstrækkelig oplyst.

Stk. 4. En klage kan uanset stk. 1 og 2 ikke afvises, hvis en afvisning vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser.

§ 12. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren Energiklagenævnets forretningsorden.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for nævnet.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om mål for nævnets sagsbehandlingstid, herunder om at Folketinget skal orienteres, hvis et fastsat mål ikke overholdes.

Kapitel 5

Administrative bestemmelser, klage og søgsmål

§ 13. Energiklagenævnet sekretariatsbetjenes af Nævnenes Hus.

Stk. 2. Ansatte i Nævnenes Hus anses i spørgsmål om møderet for retten i medfør af retsplejelovens § 260, stk. 3, nr. 4, for at være ansat i Energiklagenævnet.

§ 14. Energiklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, medmindre andet følger af den lovgivning, som afgørelsen er truffet efter.

Stk. 2. Nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, senest 6 måneder efter at nævnets afgørelse er truffet, medmindre andet følger af den lovgivning, som afgørelsen er truffet efter.

Kapitel 6

Digital kommunikation og obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage

§ 15. Indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation om sagen med Energiklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening, medmindre klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post efter reglerne herom i lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

Stk. 2. Nævnet afviser en klage, der ikke er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Nævnet kan undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at klager ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening.

Stk. 4. En klage kan ikke afvises, hvis en afvisning vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser.

Stk. 5. Nævnet kan undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare økonomiske fordele for nævnet eller 1. instans ved at behandle sagen.

§ 16. Forvaltningslovens § 19 finder ikke anvendelse for oplysninger, som er tilgængelige for en part via digital selvbetjening.

Stk. 2. Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for parten til at afgive en udtalelse, når nye oplysninger bliver gjort tilgængelige via digital selvbetjening.

§ 17. En klage til Energiklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, videresende klagen til nævnet snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 2. Videresender myndigheden klagen til nævnet, sender myndigheden samtidig en kopi af sin udtalelse til de i

sagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til nævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 3. Myndigheden skal straks underrette nævnet, hvis myndigheden, efter at klagen er videresendt til nævnet, indgår i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klager om forhold, der er af betydning for klagen. Nævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil forhandlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Stk. 4. Myndighedens videresendelse af klagen til nævnet og efterfølgende kommunikation om sagen med nævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klagen ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor nævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 5. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til nævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 1, 3. og 4. pkt., og stk. 2 ikke anvendelse.

Kapitel 7

Ikrafttræden m.v.

§ 18. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Klager, der er indgivet før tidspunktet for lovens ikrafttræden, og som ikke er færdigbehandlet før lovens ikrafttræden, behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. For beskikkelser af nævnsmedlemmer, der er foretaget før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil beskikkelsesperiodens udløb.

Stk. 4. Beskikkelser, der foretages første gang efter lovens ikrafttræden, kan ske for en længere periode end 4 år.

Kapitel 8

Ændringer i anden lovgivning

§ 19. I lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 27. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. § 6 b ophæves.

§ 20. I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 200 af 27. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. § 5 b ophæves.

§ 21. I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 6. september 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 66, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

2. I § 68, stk. 1, nr. 1, ændres », og« til: ».«.

3. § 68, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, og § 69 ophæves.

§ 22. I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 a, stk. 1, nr. 1, ændres »Energiklagenævnet,« til: »Energiklagenævnet, og«.

2. I § 26 a, stk. 1, nr. 2, ændres », og« til: ».«.

3. § 26 a, stk. 1, nr. 3, ophæves.

4. § 27, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

§ 23. I lov om CO₂-kvoter, jf. lov nr. 1767 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 22, stk. 3, nr. 2, og § 25 ophæves.

§ 24. I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som ændret ved § 34 i lov nr. 612 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. § 37 b ophæves.

§ 25. I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 2605 af 28. december 2021, § 4 i lov nr. 640 af 11. juni 2024 og senest ved § 5 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 89, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

2. I § 90, stk. 1, nr. 1, ændres », og« til: ».«.

3. § 90, stk. 1, nr. 2, § 90, stk. 2, og § 91 ophæves.

§ 26. I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 674 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 50 a, § 52, nr. 3, og § 53 ophæves.

2. I § 52, nr. 1, ændres »Energiklagenævnet,« til: » Energiklagenævnet, og«.

3. I § 52, nr. 2, ændres », og« til: ».«.

§ 27. I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 6. marts 2023, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 5, og § 8, ophæves.

§ 28. I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, foretages følgende ændring:

1. § 20, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 29. I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 9. marts 2023, som ændret ved § 35 i lov nr. 612 af 11. juni

2024 og § 6 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 22, *stk. 1*, ændres »reglerne i §§ 89 og 91« til: » § 89« og »reglerne i §§ 51 og 53« ændres til: »§ 51«.

§ 30. I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 29, *stk. 4, nr. 1*, ændres »Energiklagenævnet,« til: » Energiklagenævnet, og«.

2. I § 29, *stk. 4, nr. 2*, ændres », og« til: ».«.

3. § 29, *stk. 4, nr. 3, og stk. 5*, ophæves.

§ 31. I lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram og om Green Labs DK-programmet, jf. lovbekendtgørelse nr. 895 af 28. august 2019, foretages følgende ændring:

1. § 16, *stk. 5-7*, ophæves.

§ 32. I offshoresikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 6. februar 2018, som ændret ved § 34 i lov nr. 1436 af 29. juni 2021 og § 38 i lov nr. 612 af 11 juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 67, *stk. 4, nr. 1*, ændres », og« til: ».«.

2. § 67, *stk. 4, nr. 2, og stk. 6*, ophæves.

§ 33. I lov om statstilskud til elintensive virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 94 af 26. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. § 12, *stk. 3 og 6*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 34. I olieberedskabslov, jf. lov nr. 354 af 24. april 2012, foretages følgende ændring:

1. § 21, *stk. 6*, ophæves.

§ 35. I miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, foretages følgende ændring:

1. § 100 *c* ophæves.

§ 36. I lov om rørført transport af CO₂, jf. lov nr. 612 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. § 31 ophæves.

§ 37. I lov om supplerende bestemmelser til forordningen om reduktion af metanemissioner i energisektoren, jf. lov nr. 1453 af 10. december 2024, foretages følgende ændring:

1. § 15, *stk. 5*, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter til stk. 5.

§ 38. I vandforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 28. oktober 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 677 af 11 juni 2024, foretages følgende ændring:

1. §§ 80 *d* og 80 *e* ophæves.

§ 39. I lov om betalingsregler for spildevandsforsynings-selskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1775 af 2. september 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 668 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. §§ 8 *b* og 8 *c* ophæves.

Kapitel 9

Territorialbestemmelse

§ 40. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Energiklagenævnets kompetence og uafhængighed
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.2. Energiklagenævnets sammensætning
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.3. Energiklagenævnets afgørelsesmåde og formandens kompetence
 - 2.3.1. Energiklagenævnets afgørelsesmåde
 - 2.3.1.1. Gældende ret
 - 2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.3.2. Formandens kompetence
 - 2.3.2.1. Gældende ret
 - 2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.3.3. Bemyndigelse til sekretariatet
 - 2.3.3.1. Gældende ret
 - 2.3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.4. Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse
 - 2.4.1. Generelt om Energiklagenævnets prøvelse
 - 2.4.1.1. Gældende ret
 - 2.4.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.4.2. Energiklagenævnets prøvelse i sager af betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt
 - 2.4.2.1. Gældende ret
 - 2.4.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.4.3. Sagsbehandling og sagsoplysning i Energiklagenævnet
 - 2.4.3.1. Gældende ret
 - 2.4.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.4.4. Energiklagenævnets forretningsorden, gebyr og mål for sagsbehandlingstiden
 - 2.4.4.1. Gældende ret
 - 2.4.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.5. Administrative bestemmelser, klage og søgsmål
 - 2.5.1. Sekretariatsbetjening og mulighed for, at ansatte i Nævnenes Hus kan møde i retten for Energiklagenævnet
 - 2.5.1.1. Gældende ret
 - 2.5.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.5.2. Klage og søgsmål
 - 2.5.2.1. Gældende ret
 - 2.5.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.6. Digital kommunikation
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den forslåede ordning
 - 2.7. Lovens territoriale gyldighedsområde
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
5. Administrative konsekvenser for borgere
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Når kommuner eller statslige myndigheder træffer afgørelser, kan der opstå tilfælde, hvor borgere og virksomheder, som er konkret berørte heraf, eller organisationer, hvis opgave er interessevaretagelse på det pågældende område, er uenige med den pågældende myndighed om juridiske eller faktiske forhold i forbindelse med afgørelserne. En hurtig og effektiv løsning af sådanne tvister sikrer retssikkerhed, forudsigelighed og stabilitet for både borgere og erhvervsliv, ligesom myndighederne får hurtig vished for, om deres afgørelser og praksis er lovmedholdelig.

I dag indeholder mere end 20 forskellige love en klageadgang til Energiklagenævnet, og flere af disse indeholder også en hjemmel til at fastsætte yderligere klageadgange i regler udstedt i medfør af loven.

Energiklagenævnets nedsættelse og uafhængighed er reguleret i § 50 a i lov om gasforsyning, og herudover er der yderligere eller supplerende regler om nævnets virke og sammensætning i hovedparten af de forskellige sektorlove, der indeholder en klageadgang. Der findes således ikke i dag én samlet lov, der regulerer alle forhold vedrørende nævnets nedsættelse, sammensætning og sagsbehandling.

Den spredte regulering af Energiklagenævnet er uoverskuelig, og den medfører i praksis udfordringer i forhold til såvel nævnets virke som administration af nævnet. Den manglende samlede regulering af nævnet adskiller sig også fra andre sammenlignelige nævn som f.eks. Miljø- og Fødevarerklagenævnet, Planklagenævnet og Klagenævnet for Udbud, hvor en egentlig nævnlov regulerer nævnene.

Formålet med lovforslaget er at samle alle regler, der regulerer Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensætning i en nævnlov. En samlet regulering af nævnets kompetence og uafhængighed, nævnets sammensætning, nævnets afgørelsesmåde og formandens kompetence, herunder delegation til sekretariatet, nævnets sagsbehandling og prøvelse, og digital kommunikation og obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage sikrer en overskuelig, hensigtsmæssig og effektiv understøttelse af såvel nævnets sagsbehandling som administration af nævnet.

Lovforslaget indeholder endvidere på baggrund af erfaringerne med de gældende regler nogle justeringer af reglerne for Energiklagenævnet, som skal bidrage til en effektiv og hurtig sagsafvikling. Det er bl.a. i forhold til at sikre et funktionsdygtigt nævn og nødvendig sagkundskab, hensigtsmæssige og ensrettede regler for beskikkelse af nævnsmedlemmer, brug af digital kommunikation ved indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation med nævnet, og delegation til nævnets formand og nævnets sekretariat.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Energiklagenævnets kompetence og uafhængighed

2.1.1. Gældende ret

Det følger af § 50 a, stk. 1, i lov om gasforsyning, at erhvervsministeren nedsætter et uafhængigt ankenævn (Energiklagenævnet), der består af op til 7 medlemmer, som skal repræsentere et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold samt besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand beskikkes af ministeren. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Energiklagenævnets kompetence udledes herudover af de enkelte sektorlove, som hjemler klageadgang til nævnet.

Det følger endvidere af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at Energiklagenævnet selv afgør spørgsmål om nævnets kompetence.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Nedsættelse af Energiklagenævnet og nævnets uafhængighed følger i dag udtrykkeligt af § 50 a i lov om gasforsyning. Nævnets eksistens og uafhængighed er dog ligeledes forudsat i sektorlovgivning – hovedsageligt på energi- og forsyningsområdet – idet en række sektorlove, hjemler klageadgang til nævnet. Disse sektorlove afgrænser endvidere nævnets kompetence.

Energiklagenævnet er den øverste uafhængige klageinstans for afgørelser, der træffes på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område, og nævnet er også den øverste administrative klageinstans for nogle enkelte afgørelser, der træffes på Miljøministeriets, Transportministeriets og Beskæftigelsesministeriets områder. Selv om nævnets eksistens, uafhængighed og kompetence er forudsat i de sektorlove, der hjemler klageadgang til nævnet, er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det alligevel er mest hensigtsmæssigt, at der i en nævnlov findes udtrykkelige bestemmelser om nævnets nedsættelse, kompetence og uafhængighed.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at Energiklagenævnet er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov eller i henhold til lov. Nævnet afgør selv spørgsmål om nævnets kompetence, og nævnet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Energiklagenævnets eksistens, kompetence og uafhængighed fremgår direkte af nævnloven, herunder at nævnet selv afgør spørgsmål om nævnets kompetence.

Energiklagenævnet skal være uafhængigt i relation til behandling og afgørelse af de indbragte klager. Det udelukker dog ikke, at nævnet og formanden kan få praktisk bistand, herunder lade sig sekretariatsbetjene af medarbejdere i Nævnene Hus og udnytte fællesfaciliteter såsom IT mv. i Nævnene Hus.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

2.2. Energiklagenævnets sammensætning

2.2.1. Gældende ret

Energiklagenævnets grundsammensætning følger i dag udtrykkeligt af § 50 a i lov om gasforsyning.

Det følger af § 50 a, stk. 1, at erhvervsministeren nedsætter et uafhængigt ankenævn (Energiklagenævnet), der består af op til 7 medlemmer, som skal repræsentere et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold samt besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand beskikkes af ministeren.

Energiklagenævnets sammensætning er herudover reguleret i § 2 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsordenen for Energiklagenævnet og i de enkelte sektorlove, hvor der er fastsat regler, der fraviger eller supplerer bestemmelsen i lov om gasforsyning.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at Energiklagenævnet består af en formand, en næstformand og en række sagkyndige medlemmer, der beskikkes af transport- og energiminister (nu erhvervsministeren). Det følger endvidere af § 2, stk. 2, at nævnets medlemmer skal repræsentere et alsidigt kendskab til energimæssige forhold samt besidde juridisk og teknisk sagkundskab. Endelig følger det af § 2, stk. 3, at der beskikkes et medlem efter indstilling fra Dansk Industri og et medlem efter indstilling fra Landbrugsrådet.

I bekendtgørelsens § 2, stk. 4-12, er Energiklagenævnets sammensætning reguleret i overensstemmelse med bestemmelser i nogle af de relevante sektorlove men ikke alle.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 13, at medlemmerne beskikkes for en periode af fire år.

2.2.2. Erhvervsministeriet overvejelser og den foreslåede ordning

Som anført oven for under pkt. 2.1.2 er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det er mest hensigtsmæssigt, at der i en nævnslov findes en udtrykkelig bestemmelse bl.a. om nævnets nedsættelse. Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at erhvervsministeren nedsætter Energiklagenævnet.

Efter gældende ret er Energiklagenævnets grundsammensætning reguleret i lov om gasforsyning. Denne grundsammensætning fraviges ellers suppleres i en række af de forskellige sektorlove, der hjemler klageadgang til nævnet. Nævnets sammensætning er således i dag udelukkende blevet overvejet i forhold til de konkrete klageadgange, og den spredte regulering giver ikke mulighed for at vurdere den på baggrund af nævnets samlede sagsportefølje mest hensigtsmæssige sammensætning af nævnet.

Erhvervsministeriet finder, at Energiklagenævnet ud over en

formand bør bestå af et antal næstformænd. Dette giver mulighed for på baggrund af den aktuelle sagsportefølje i nævnet at vurdere om og i givet fald hvor mange næstformænd, der på et givent tidspunkt er behov for i nævnet. F.eks. hvis der fastsættes permanente klageadgange, der medfører et væsentligt øget sagsinflow i nævnet, eller midlertidige puljeordninger, hvor der er klageadgang til nævnet, og hvor der i en periode kan forventes et væsentligt øget sagsinflow.

Det foreslås på den baggrund, at Energiklagenævnet skal bestå af en formand, et antal næstformænd og en række sagkyndige medlemmer, der beskikkes af erhvervsministeren.

Det fremgår ikke af gældende ret, at formandsskabet i Energiklagenævnet skal være dommere. Nævnets nuværende formand er efter en fast praksis byretsdommer, mens næstformanden er jurist. Da de sager, der behandles af nævnet, er af meget forskelligt omfang og karakter, strækkende sig fra enkle sager af beskeden størrelse til meget komplicerede sager med betydelige økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser, er det efter Erhvervsministeriets opfattelse påkrævet, at formandsskabet er dommere.

Energiklagenævnet behandler mange forskellige sagstyper inden for de forskellige sektorlove på energi- og forsyningsområdet. Det er f.eks. sager om forundersøgelsestilladelse til havvindmølleparker, sager om tilladelse til etablering af vindmølleparker på området for vedvarende energi, sager om undersøiske rørledninger efter kontinentalsokkeloven og sager om udtræden af CO₂-kvotelovens kvoteordning. Herudover er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område i en løbende udvikling, hvor der f.eks. sker udvikling af kendte energiformer, udbygning af vedvarende energi, kommer nye energiformer, EU-regulering og klageadgange o.l. Nævnets sagkyndige medlemmer skal være med til at sikre, at den til enhver tid værende sagsportefølje i nævnet kan oplyses og afgøres på et fagligt korrekt grundlag, og at de hensyn, som de enkelte sektorlove under nævnets kompetence har til formål at varetage, inddrages i nævnets afgørelser.

Det er derfor Erhvervsministeriets opfattelse, at Energiklagenævnets sammensætning som i dag skal understøtte det nødvendige kendskab til energi-, forsynings- og erhvervmæssige forhold samt besidde teknisk og juridisk sagkundskab og anden faglighed, der er særlig relevant for afgørelsen af sager inden for nævnets kompetence. Det er dog samtidig Erhvervsministeriets opfattelse, at dette kendskab til de relevante områder samt den nødvendige sagkundskab skal dække de klageadgange, der til enhver tid er til nævnet, således at reguleringen tager højde for, at der sker en løbende udvikling på nævnets kompetenceområde med tilførelse af nye klageadgange.

Erhvervsministeriet finder på den baggrund, at det vil understøtte Energiklagenævnets sagsbehandling bedst muligt og bidrage til en mere effektiv administration af nævnet, hvis der for alle sager, der behandles af nævnet, er en fælles pulje af sagkyndige medlemmer, som repræsenterer et

alsidigt kendskab til erhvervs-, forsynings- og energimæssige forhold og besidder juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab inden for områder under nævnets kompetence.

Reglerne om beskikkelse af sagkyndige medlemmer til Energiklagenævnet foreslås på den baggrund udformet, så antallet af sagkyndige medlemmer kan fastlægges i overensstemmelse med det til enhver tid værende behov i nævnet.

Det foreslås herudover, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke myndigheder mv. der indstiller sagkyndige medlemmer til Energiklagenævnet. Hermed bliver det muligt løbende at tilpasse, hvem der skal indstille sagkyndige medlemmer ved indførelse af nye klageadgange, ved ændrede behov for sagkundskab i nævnet, hvis en organisation mv. nedlægges eller ikke længere ønsker at indstille medlemmer, hvis der oprettes nye relevante organisationer mv.

Med henblik på at sikre, at Energiklagenævnet til enhver tid er funktionsdygtigt og har de nødvendige sagkyndige medlemmer foreslås det endeligt, at erhvervsministeren, hvis en indstillingsberettiget organisation eller myndighed ikke efter anmodning indstiller et eller flere medlemmer, kan genbeskikke eller midlertidigt beskikke en sagkyndig på formandens anbefaling.

Det foreslås, at nævnets medlemmer beskikkes for en periode af op til 4 år.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Energiklagenævnet behandler en bred vifte af sager også inden for højt specialiserede områder, herunder områder hvor der meget sjældent modtages klager. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der kan opstå sager eller sagskomplekser, hvor der vil være behov for ad hoc at beskikke et sagkyndigt medlem til nævnet med den nødvendige viden i forhold til den eller de specifikke sager, eller fordi et beskikket sagkyndigt medlem med den relevante sagkundskab er inhabilt i forbindelse med en konkret sag.

Reglerne om beskikkelse af sagkyndige medlemmer til Energiklagenævnet foreslås på den baggrund udformet, så der kan ske ad hoc beskikkelse af et sagkyndigt medlem, hvis det er nødvendigt for en konkret sag eller et konkret sagskompleks. Det foreslås også i forhold til ad hoc beskikkelser, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke myndigheder, organisationer mv. der indstiller sådanne medlemmer. Det foreslås, at beskikkelsen skal kunne foretages af direktøren for Nævnenes Hus.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

2.3. Energiklagenævnets afgørelsesmåde og formandens kompetence

2.3.1. Energiklagenævnets afgørelsesmåde

2.3.1.1. Gældende ret

Det følger af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at en klage til Energiklagenævnet skal indgives skriftligt. Det følger herudover af § 13, stk. 1, at nævnets afgørelser udfærdiges skriftligt. Det følger endvidere af § 11, stk. 1, at nævnet kan bestemme, om en sag skal forhandles mundtligt med deltagelse af sagens parter.

Det følger af bekendtgørelsens § 6, stk. 4, at formanden på nævnets vegne afgør, at der ikke skal foretages mundtlig forhandling i sager, hvor dette er begæret.

Det følger af bekendtgørelsens § 5, at formanden under hensyn til sagens karakter bestemmer, hvilke beskikkede sagkyndige medlemmer der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks. Det følger endvidere af § 12, stk. 1 og 2, at afgørelsen i den enkelte sag træffes af formanden eller en stedfortræder og to, fire eller seks beskikkede sagkyndige medlemmer, og at afgørelser træffes ved stemmeflerhed.

2.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at de gældende regler i det væsentlige skal videreføres i en nævnslov.

Efter gældende ret skal klager indgives skriftligt, og afgørelser udfærdiges skriftligt. Det foreslås, at sagsbehandlingen ved Energiklagenævnet også fremover som hovedregel skal være skriftlig. Det betyder, at en klage skal indbringes skriftligt for nævnet, og at sagsbehandlingen afsluttes med, at klager modtager den skriftlige afgørelse fra nævnet.

Der kan dog undtagelsesvist forekomme sager af særlig principiel eller kompliceret karakter, hvor det undtagelsesvist vil være hensigtsmæssigt at have mundtlig forhandling af sagen. Det foreslås derfor, at formanden for Energiklagenævnet som efter gældende ret på eget initiativ eller på baggrund af en anmodning fra klager eller den myndighed, der har truffet afgørelsen, kan beslutte, at sagen skal undergives mundtlig forhandling.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

Erhvervsministeriet finder, at det på baggrund af Energiklagenævnets sagsportefølje forsat er hensigtsmæssigt, at nævnet nedsættes med en formand eller en næstformand og to, fire eller seks beskikkede sagkyndige medlemmer. Det forudsættes, at en afgørelse som udgangspunkt vil skulle træffes med deltagelse af to eller fire beskikkede sagkyndige medlemmer, og kun i sager af særlig principiel karakter, af stor samfundsmæssig interesse, eller hvor der behov for sagkundskab af særlig og forskellig karakter, vil der skulle træffes afgørelse med deltagelse af seks beskikkede sagkyndige medlemmer.

Energiklagenævnets formand og nævnets sekretariat er på baggrund af deres kendskab til sagerne og deres kompleksitet nærmest til at vurdere, hvor mange medlemmer nævnet skal nedsættes med til behandlingen af den enkelte sag, herunder hvilken type sagkundskab der er behov for.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at formanden under hensyn til sagens karakter bestemmer, hvilke sagkyndige medlemmer der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks.

Det vil i praksis være sekretariatet som i forbindelse med behandlingen af klagen, som i medfør af den foreslåede delegationsbestemmelse i § 7, jf. § 5, stk. 2, under hensyn til sagens karakter vurderer, hvilke sagkyndige medlemmer der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks.

Det foreslås endeligt, at Energiklagenævnet som i dag skal træffe afgørelse ved stemmeflerhed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

2.3.2. Formandens kompetence

2.3.2.1. Gældende ret

Det følger af § 6 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at formanden for Energiklagenævnet er tillagt en kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne. Efter bestemmelsens stk. 1, kan formanden på nævnets vegne afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget. Efter bestemmelsens stk. 2 kan formanden efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter henholdsvis lov om elforsyning, lov om varmforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om CO₂-kvoter eller regler udstedt i henhold til disse love. Efter bestemmelsens stk. 3 og 4 kan formanden på nævnets vegne afgøre, om en klage skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor dette er begæret, og afgøre, at der ikke skal foretages mundtlig forhandling i sager, hvor dette er begæret. Endeligt fremgår det af bestemmelsens stk. 5, at formanden efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse om genoptagelse af en sag.

Bestemmelsen i § 6 suppleres af bestemmelser i sektorlovgivningen, hvorefter formanden efter nærmere aftale med Energiklagenævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter den enkelte lov eller regler udstedt i henhold til denne.

2.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Når kommuner eller statslige myndigheder træffer afgørelser, kan der opstå tilfælde, hvor borgere og virksomheder,

som er konkret berørte heraf, eller organisationer, hvis opgave er interessevaretagelse på det pågældende område, er uenige med den pågældende myndighed om juridiske eller faktiske forhold i forbindelse med afgørelserne. Det er efter Erhvervsministeriets opfattelse afgørende, at reguleringen af Energiklagenævnet understøtter en hurtig og effektiv løsning af sådanne tvister, sikrer retssikkerhed, forudsigelighed og stabilitet for både borgere, erhvervsliv og myndighederne. Dette forudsætter, at nævnets ressourcer anvendes hensigtsmæssigt, og at det samlede nævn kun behandler sager, hvor nævnsbehandling er hensigtsmæssig eller nødvendig.

De sager, der er omfattet af Energiklagenævnets kompetence, er af meget forskelligt omfang og karakter, strækkende sig fra enkle sager af beskeden størrelse eller sager vedrørende rent juridiske spørgsmål til meget komplicerede sager med betydelige økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser.

Det foreslås på den baggrund, at formanden for Energiklagenævnet som efter gældende ret på nævnets vegne skal kunne afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en klager, som ikke er klageberettiget.

Det foreslås endvidere, at formanden for Energiklagenævnet som efter gældende ret på nævnets vegne skal kunne afgøre, om en klage skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor dette er begæret.

Afgørelser i sager om aktindsigt beror alene på en juridisk vurdering, hvorfor der ikke er behov for deltagelse af beskikkede sagkyndige medlemmer. Det foreslås på den baggrund, at formanden for Energiklagenævnet på nævnets vegne skal kunne træffe afgørelse i sager om aktindsigt. Den foreslåede bestemmelse svarer til nævnets praksis i dag.

Det foreslås ligeledes, at formanden for Energiklagenævnet på nævnets vegne skal kunne træffe afgørelse i sager om anmodning om genoptagelse. Bestemmelsen er en præcisering, der svarer til nævnets praksis, således at det fremgår udtrykkeligt, at kompetencen omfatter det at træffe afgørelse om, hvorvidt en sag skal genoptages eller træffe afgørelse om, hvorvidt en anmodning om genoptagelse skal afvises, såfremt anmodningen ikke opfylder kravene for genoptagelse.

Det foreslås endeligt, at formanden for Energiklagenævnet efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager under nævnets kompetence, og at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at formanden kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, og i sager hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

En lignende bemyndigelse findes ikke i gældende ret. Energiklagenævnet behandler sager på et område, som er i en løbende udvikling, hvor der f.eks. sker udvikling af kendte energiformer, udbygning af vedvarende energi, kommer nye

energiformer og klageadgange o.l. Det er derfor vigtigt, at nævnet også fremadrettet kan håndtere og løse sagerne på den mest hensigtsmæssige og effektive måde af hensyn til borgere, erhvervsliv og myndigheder. Erhvervsministeriet finder på den baggrund, at det er hensigtsmæssigt, at nævnet fremadrettet kan bemyndige formanden til at træffe afgørelse på nævnets vegne i enkeltstående sager eller sagskomplekser, hvor der f.eks. er etableret en fast praksis af nævnet, eller hvor afgørelsen alene beror på en juridisk vurdering.

Det er ligeledes hensigtsmæssigt af hensyn til en effektiv sagsafvikling i Energiklagenævnet, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at formanden kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, og i sager hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

2.3.3. Bemyndigelse til sekretariatet

2.3.3.1. Gældende ret

Det følger af § 4 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at formanden kan bestemme, at opgaver og beføjelser efter § 3, stk. 1, § 5, § 6, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1 og 2, § 13, stk. 2, og § 15, stk. 1, varetages af sekretariatschefen.

Sekretariatschefen kan på den baggrund tilrettelægge Energiklagenævnets arbejde, fastlægge tid, sted og dagsorden for nævnets møder og drage omsorg for udførelsen af nævnets beslutninger. Sekretariatschefen kan ligeledes under hensyn til sagens karakter bestemme, hvilke beskikkede sagkyndige medlemmer der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks. Sekretariatschefen kan desuden afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget. Sekretariatschefen kan endvidere give meddelelse om klagens indgivelse til de personer, virksomheder eller andre, der tidligere har været part i sagen, samt til de myndigheder, som har truffet afgørelse i denne. Sekretariatschefen kan yderligere fastsætte en frist for indgivelse af oplysninger og bestemme hvilke oplysninger og udtalelser der bør indhentes. Sekretariatschefen kan berigtige åbenlyse skrivefejl, som vedrører ord, navne eller tal, blotte regnefejl samt sådanne fejl og forglemmelser, som alene vedrører afgørelsens form. Endeligt kan sekretariatschefen drage omsorg for, at nævnets afgørelser udsendes snarest muligt efter, at voteringen har fundet sted.

En sådan bemyndigelse skal ifølge § 4, stk. 2, offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

2.3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En stor andel af de klager, der i dag modtages i Energiklagenævnet, er klager, som vedrører lov om fremme af ef-

fektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, eller regler udstedt i medfør af loven (byggepuljesager). Byggepuljesagerne er kendetegnet ved, at der er en fast nævnspraksis, og for størstedelen af sagerne at være mindre og ukomplicerede og alene bero på en juridisk vurdering. Også på andre områder træffes der afgørelser, hvor nævnet har en fast praksis, og som udelukkende beror på en juridisk vurdering.

Det er på den baggrund Erhvervsministeriets opfattelse, at Energiklagenævnets sekretariat, som varetages af Nævnenes Hus, fremover skal kunne bemyndiges til at træffe afgørelse på nævnets vegne i videre omfang end i dag, således at nævnets indsats koncentrerer sig om sager, hvor formandens eller nævnets inddragelse er hensigtsmæssig eller påkrævet. Dette understøtter en hurtig og effektiv sagsbehandling uden at påvirke retssikkerheden for borgere eller myndigheder.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at formanden kan bestemme, at opgaver og beføjelser efter den foreslåede § 5, stk. 2, og § 6, stk. 1-2, 5 og 7, varetages af sekretariatet.

Sekretariatet vil ifølge den foreslåede bestemmelse som efter gældende ret kunne bemyndiges til under hensyn til sagens karakter at bestemme, hvilke beskikkede sagkyndige medlemmer, der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks.

Sekretariatet vil desuden ifølge den foreslåede bestemmelse som efter gældende ret kunne bemyndiges til at afvise klager, der ikke er omfattet af Energiklagenævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en klager, som ikke er klageberettiget.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at spørgsmålet om hvorvidt en klage skal tillægges opsættende virkning, har karakter af en umiddelbar vurdering af sagens omstændigheder på det foreliggende grundlag. Det er med andre ord ikke hensigten, at der i forbindelse med denne vurdering skal foretages en tilbundsående prøvelse af sagens realitet. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at denne vurdering med fordel kan varetages af Energiklagenævnets sekretariat, da det er de foreliggende oplysninger i sagen, som ligger til grund for afgørelsen.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at sekretariatet vil kunne bemyndiges til at træffe afgørelse om, hvorvidt en klage skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor dette er begæret.

Lovforslaget indeholder herudover en bestemmelse om, at sekretariatet vil kunne bemyndiges til at træffe afgørelse i sager om anmodning om genoptagelse.

Energiklagenævnet har efter de almindelige forvaltningsretlige principper en pligt til at genoptage en sag og vurdere den på ny, hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen, eller

hvis nævnet ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl, eller hvis der er væsentlige nye retlige forhold, f.eks. hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt nævnets fortolkning eller praksis. Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at vurderingen af, om en afgørelse skal genoptages, er en sag, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering, som kan varetages af nævnets sekretariat, og at sekretariatet på en betryggende måde kan træffe afgørelse om, hvorvidt en anmodning om genoptagelse skal afvises.

Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at sekretariatet vil kunne bemyndiges til at træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, og i sager hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering, såfremt erhvervsministeren har fastsat nærmere regler om, at formanden kan træffe afgørelse på Energiklagenævnets vegne i sådanne sager.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at sekretariatet vil kunne bemyndiges til at træffe afgørelse i sager der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, og i sager hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering. Bemyndigelsen forudsættes f.eks. at blive udnyttet i sager efter lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, eller regler udstedt i medfør af loven (byggepuljesager).

Adgangen til at bemyndige sekretariatet til at træffe afgørelse på formandens vegne vil ikke kunne udnyttes, hvis en sådan bemyndigelse vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser, f.eks. særlige krav til Energiklagenævnets uafhængighed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7 og bemærkningerne hertil.

2.4. Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse

2.4.1. Generelt om Energiklagenævnets prøvelse

2.4.1.1. Gældende ret

Der er ikke i gældende ret bestemmelser om, at Energiklagenævnet kan afvise sager uden realitetsprøvelse, såfremt en klage er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling.

Der findes i gældende ret ikke generelle regler for Energiklagenævnets prøvelse. Nævnets prøvelse er således reguleret af de almindelige forvaltningsretlige regler.

2.4.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er efter Erhvervsministeriets opfattelse afgørende, at en nævnslov sikrer en effektiv understøttelse af sagsbehandling i Energiklagenævnet, og at det sikres, at de tvister vedrørende lovligheden af myndighedsafgørelser, der indbringes for nævnet, løses så hurtigt som muligt, og dermed at nævnets afgørelser ikke forsinkes. Det foreslås derfor, at hvis en klage vedrører andre forhold end de, der er omfattet af den

påklagede afgørelse, den påklagede afgørelse ligger uden for nævnets kompetence, klagen er indgivet for sent i forhold til de fastsatte frister, eller klagen er indgivet af en ikke klageberettiget, kan klagen afvises uden realitetsprøvelse af nævnet.

Forslaget medfører, at Energiklagenævnet vil kunne afvise en klage, der findes uegnet til at danne grundlag for sagens behandling, uden at foretage en realitetsprøvelse af klagen.

Når kommuner eller statslige myndigheder træffer afgørelser, kan der opstå tilfælde, hvor borgere og virksomheder, som er konkret berørte heraf, eller organisationer, hvis opgave er interessevaretagelse på det pågældende område, er uenige med den pågældende myndighed om juridiske eller faktiske forhold i forbindelse med afgørelserne. En hurtig og effektiv løsning af sådanne tvister sikrer retssikkerhed, forudsigelighed og stabilitet for både borgere og erhvervsliv, ligesom myndighederne får hurtig vished for, om deres praksis er lovmedholdelig.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse skal kunne tilrettelægges mest hensigtsmæssigt med henblik på at løse de tvister, der er opstået mellem en myndighed og en klager.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en udtrykkelig bestemmelse om Energiklagenævnets prøvelse, hvorefter nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Hvis en klage indeholder flere klagepunkter, kan nævnet begrænse sin prøvelse til de væsentligste. Den foreslåede bestemmelse svarer til nævnets praksis, og der findes tilsvarende bestemmelser for Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Energiklagenævnet vil dog som i dag forsat efter omstændighederne have pligt til at inddrage andre forhold end dem, der er klaget over, f.eks. spørgsmål om overholdelse af gældende EU-ret eller tilsidesættelse af grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger om f.eks. habilitet. Nævnet kan således ikke i sin prøvelse se bort fra forvaltningsretlige garantiforskrifter eller brud på EU-retten, som nævnet i medfør af Danmarks EU-retlige forpligtelser har pligt til at prøve. Nævnet skal dog i forhold til sin prøvelse af mulige brud på EU-retten ikke prøve forhold, som det ligger uden for de EU-retlige forpligtelser at prøve ex officio. Formålet med det foreslåede er at sikre, at hvis det ikke inden for grænsen for, hvad nævnet ifølge EU-retten skal prøve ex officio, kan konstateres, at afgørelsen fra 1. instansen indeholder fejl, som ikke er omfattet af det, der er klaget over, uden, at nævnet foretager en nærmere afdækning heraf i forbindelse med sin indledende behandling af sagen – skal nævnet ikke bruge tid og ressourcer på at afdække dette nærmere med henblik på at tage stilling til, om 1. instansens afgørelse skal ophæves og eventuelt hjemvises med henvisning hertil.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 8 og 9 og bemærkningerne hertil.

2.4.2. Energiklagenævnets prøvelse i sager af betydning for

etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt

2.4.2.1. Gældende ret

Det følger af § 68, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi, at Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse, herunder fastsætte mål for nævnets sagsbehandlingstid.

Det følger af § 1 i bekendtgørelse nr. 992 af 27. august 2024 om behandling af klager vedrørende vedvarende energianlæg og fastsættelse af frister i Energiklagenævnet, at hvis en klage vedrører en afgørelse, som har betydning for etablering af vedvarende energianlæg i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, skal Energiklagenævnet begrænse sin prøvelse til de forhold, der er klaget over. Nævnet skal ved prøvelse af sager efter 1. pkt. lade 1. instans' vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energianlæg indgå med betydelig vægt.

2.4.2.1. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelsen i § 1 i bekendtgørelse om behandling af klager vedrørende vedvarende energianlæg og fastsættelse af frister i Energiklagenævnet, skal videreføres i en nævnslø.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at Energiklagenævnet *skal* begrænse sin prøvelse til de forhold, der er klaget over, hvis en klage vedrører en afgørelse, som har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt. Nævnet skal endvidere ved prøvelsen af en sag lade myndigheden som har truffet afgørelsen i 1. instans' vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energi indgå med betydelig vægt, hvis klagen vedrører en afgørelse, som har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, og hvis nævnet i medfør af den lovgivning, der hjemler klageadgang til nævnet, skal foretage en fuld prøvelse af myndighedens afgørelse, dvs. en prøvelse af såvel sagens retlige som faktiske forhold samt afgørelsens hensigtsmæssighed.

Det foreslåede vil indebære, at hvis en klage vedrører en afgørelse, der har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, skal Energiklagenævnet i alle tilfælde alene foretage en prøvelse af de forhold, der er klaget over, jf. dog nedenfor, ligesom nævnet skal inddrage hensynet til etablering af vedvarende energi, hvis nævnet i medfør af den lovgivning, der hjemler klageadgang til nævnet, skal foretage en fuld prøvelse af myndighedens afgørelse. Det foreslåede omfatter klager over alle afgørelser, der har direkte betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt. Bestemmelsen omfatter endvidere repowering af sådanne vindmølle- og solcelleanlæg.

Efter den foreslåede bestemmelse vil Energiklagenævnet

dog som i dag forsat efter omstændighederne have pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmål om overholdelse af gældende EU-ret eller tilsidesættelse af grundlæggende forvaltningsretlige grundsatninger om f.eks. habilitet.

Myndigheden har typisk et særligt lokalkendskab og – når der er tale om kommuner – et folkevalgt mandat, idet sagerne efter gældende ret behandles af eller på vegne af en kommunalbestyrelse. I det omfang en afgørelse fra myndigheden angår forhold, som har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt og bl.a. beror på et skøn, skal Energiklagenævnet i sin prøvelse af skønnet udvise konkret tilbageholdenhed i forhold til de dele af afgørelsen, hvor myndigheden har en sådan særlig ekspertise, lokalkendskab eller et politisk mandat, forudsat at dette aspekt er relevant bl.a. i henhold til det konkrete retsgrundlag, der hjemler klageadgang til nævnet. Formålet med bestemmelsen er at understrege, at nævnet tillige skal lade myndighedens vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energi indgå med betydelig vægt, når nævnet vurderer myndighedens udøvede skøn, herunder i forbindelse med vurderingen af, om en afgørelse skal hjemvises til fornyet behandling hos myndigheden, eller om nævnet kan fastsætte vilkår til afgørelsen som alternativ til hjemvisning.

Den foreslåede bestemmelse er afgrænset til klager der vedrører afgørelser, som har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt. Der er dog en stadig udvikling på området for vedvarende energi med nye typer af vedvarende energi, politiske prioriteter af samfundsvigtige forhold o.l. Det foreslås på den baggrund, at erhvervsministeren efter forhandling med den relevante ressortminister kan fastsætte regler om, at bestemmelserne i stk. 1, 2. og 3. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse på andre former for vedvarende energi samt anlæg, bygninger, virksomhed eller infrastruktur i tilknytning hertil.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

2.4.3. Sagsbehandling og sagsoplysning i Energiklagenævnet

2.4.3.1. Gældende ret

Energiklagenævnet er en del af den offentlige forvaltning, og nævnet behandler således klager efter officialprincippet. Det indebærer, at nævnet er ansvarlige for, at der foreligger de oplysninger og foretages de undersøgelser, som er nødvendige for, at nævnet har et tilstrækkeligt og forsvarligt grundlag at træffe deres afgørelser på. Nævnet kan i høj grad tage afsæt i de faktuelle oplysninger, som fremgår af 1. instansens behandling af sagen, men de har ansvaret for at sikre troværdigheden og korrektheden af disse. Nævnet kan således vælge at lægge 1. instansens fastlæggelse af faktum uprøvet til grund, medmindre faktum bestrides, der forelig-

ger nye oplysninger, eller nævnet finder, at oplysningen af sagen i 1. instans har været utilstrækkelig i forhold til de retsregler, som nævnet anser for relevante for sagen.

Energiklagenævnet er desuden ikke nødvendigvis forpligtede til rent faktisk at fremskaffe nødvendige oplysninger f.eks. i tilfælde, hvor klager eller andre parter enten som de eneste ligger inde med oplysningerne, eller som de eneste gør gældende, at yderligere oplysninger er relevante. Også efter EU-retten anerkendes det, at parter er forpligtede til at samarbejde i forbindelse med sagsoplysningen og herved fremlægge alle de oplysninger, som parten er i stand til at give.

Det fremgår af § 21, stk. 1, i forvaltningsloven, at den, der er part i en sag, på ethvert tidspunkt af sagens behandling kan forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse. Bestemmelsen gælder ikke, hvis 1) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse, 2) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse, eller 3) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes, jf. bestemmelsens stk. 2.

Det følger af § 2 i bekendtgørelse nr. 992 af 27. august 2024 om behandling af klager vedrørende vedvarende energianlæg og fastsættelse af frister i Energiklagenævnet, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet kan undlade at afvise klagen efter 2. pkt., hvis der foreligger særlige forhold.

Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 2, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for afgivelse af udtalelser og fremlæggelse af oplysninger mv. fra sagens parter, øvrige berørte myndigheder og eksterne sagkyndige mv. til brug for sagens behandling. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke overholder fristen efter 1. pkt., medmindre der foreligger særlige forhold.

Det følger herudover af bestemmelsens stk. 3, at Energiklagenævnet kan beslutte, at en klager ikke kan fremsætte yderligere klagepunkter, og at sagens parter ikke kan afgive yderligere udtalelser eller fremkomme med yderligere oplysninger, når nævnet vurderer, at sagen er tilstrækkelig oplyst.

Endeligt følger det af bestemmelsens stk. 4, at en klage uanset stk. 1 og 2 ikke kan afvises, hvis en afvisning vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser.

2.4.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelsen i § 2 i bekendtgørelse om behandling af klager vedrørende vedvarende energianlæg og fastsættelse af frister i Energiklagenævnet skal videreføres i en nævnsløve.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet kan undlade at afvise klagen, hvis der foreligger særlige forhold. Den foreslåede bestemmelse fraviger ikke officielt principet, men den vil indebære, at der indføres udtrykkelig hjemmel til, at nævnet kan fastsætte en frist for klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan påbegynde eller fortsætte behandlingen af klagen.

Det sker, at Energiklagenævnet modtager en klage, hvor det ikke fremgår klart, hvad der klages over, og nævnet vil således ikke have et tilstrækkeligt grundlag at påbegynde sagsbehandlingen og behandle klagen på. Den foreslåede ordning har til formål sikre, at en klager ikke kan forhale behandlingen af en klage ved ikke på nævnets anmodning at angive, hvad der klages over. Det understreges, at nævnet vil kunne fastsætte en frist for klager til at uddybe sin klage med nødvendige oplysninger, så nævnet enten kan påbegynde sagsbehandlingen og behandle klagen uden unødige forsinkelser eller afvise klagen. Det forudsættes således ikke, at sagen er fuldt oplyst, men alene at klagen har tilstrækkeligt klare og relevante klagepunkter og oplysninger til, at nævnet kan påbegynde sagsbehandlingen.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at Energiklagenævnet vil skulle afvise klagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan påbegynde sagsbehandlingen og behandle klagen.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at Energiklagenævnet ikke vil skulle forsøge at realitetsbehandle en klage, hvis klager alene har indsendt en foreløbig eller i øvrigt ikke fyldestgørende klage, der f.eks. ikke indeholder klagepunkter, der ikke gør det muligt at påbegynde sagsbehandlingen, og ikke samarbejder ved inden for en rimelig frist fastsat af nævnet at uddybe klagen således, at den kan danne grundlag for, at nævnet kan påbegynde sagsbehandlingen. I sådanne tilfælde vil klagen altså efter fristens udløb skulle afvises. Hermed sikres, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi klager ikke har indsendt en fyldestgørende klage og ikke efterfølgende samarbejder om at sikre dette.

Energiklagenævnet vil dog kunne undlade at afvise klagen, hvis der foreligger særlige forhold. Nævnet skal i deres vur-

dering af, hvorvidt der foreligger særlige forhold, inddrage baggrunden for fristoverskridelsen eller den manglende oplysning af klagen, herunder navnlig om der foreligger undskyldelige omstændigheder, om der foreligger modstående hensyn til tredjemand, om det beror på nævnets forhold, at fristen ikke er blevet overholdt, længden af fristoverskridelsen og afgørelsens betydning for borgeren.

Energiklagenævnet forudsættes i klager over ansøgninger om tilladelser, som vil have betydning for muligheden for at etablere vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, hvor væsentlige samfundshensyn til hurtig afklaring gør sig gældende, at fastsætte korte frister for klagens uddybning i de tilfælde, hvor der er indgivet en foreløbig eller ikke fyldestgørende klage. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvor der foreligger andre væsentlige samfundshensyn. Frister skal dog altid fastsættes under hensyntagen til omstændighederne i den konkrete sag.

Forvaltningsrettens almindelige forpligtelse for Energiklagenævnet til at vejlede en klager, fortage partshøring, adgangen til genoptagelse af en sag samt officialprincippet finder fortsat anvendelse.

Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at Energiklagenævnet kan fastsætte frister for afgivelse af udtalelser, fremlæggelse af oplysninger mv. fra sagens parter, berørte myndigheder, eksterne sagkyndige mv. til brug for sagens behandling. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke overholder fristen, medmindre der foreligger særlige forhold.

Den foreslåede bestemmelse, der er et supplement til § 21 i forvaltningsloven, jf. også dennes stk. 2, nr. 2 og 3, vil indebære, at der indføres en udtrykkelig bestemmelse om Energiklagenævnets adgang til at fastsætte frister for afgivelse af udtalelser, fremlæggelse af oplysninger mv. fra sagens parter, berørte myndigheder, eksterne sagkyndige mv. til brug for sagens behandling.

Hermed sikres det, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi klager, sagens øvrige parter, berørte myndigheder, eksterne sagkyndige mv. ikke samarbejder om sagens oplysning og uden unødigt ophold indsender de udtalelser eller oplysninger, som de mener er nødvendige for klagens behandling.

I klager over afgørelser, som har betydning for muligheden for at etablere vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, hvor væsentlige samfundshensyn til hurtig afklaring gør sig gældende, forudsættes Energiklagenævnet i vid udstrækning efter den foreslåede bestemmelse at fastsætte korte frister for klagers og øvrige parters adgang til at afgive udtalelser eller supplere sagens oplysning enten med oplysninger, som de er nærmest til at fremlægge, eller oplysninger, som nævnet ikke umiddelbart har vurderet at have behov for, men som den pågældende mener bør indgå i behandlingen af klagen. Tilsvarende vil gøre sig gældende,

hvor der foreligger andre væsentlige samfundshensyn. Frister skal dog altid være rimelige og fastsættes under hensyntagen til omstændighederne i den konkrete sag.

Den foreslåede bestemmelse, der ikke fraviger officialprincippet, vil endvidere indebære, at Energiklagenævnet afviser en klage, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har besvaret nævnets anmodning.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er som et supplement til § 21 i forvaltningsloven at sikre, at en klage afvises, hvis klager ikke samarbejder i forhold til at indsende nødvendige udtalelser eller oplysninger, som Energiklagenævnet har anmodet om, og som kun klager er i besiddelse af. Hermed sikres det, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi klager ikke på nævnets anmodning samarbejder om sagens oplysning.

Energiklagenævnet vil dog kunne undlade at afvise klagen, hvis der foreligger særlige forhold. Nævnet skal i deres vurdering af, hvorvidt der foreligger særlige forhold, inddrage baggrunden for fristoverskridelsen eller den manglende oplysning af klagen, herunder navnlig om der foreligger undskyldelige omstændigheder, om der foreligger modstående hensyn til tredjemand, om det kan bebrejdes nævnet, at fristen ikke er blevet overholdt, længden af fristoverskridelsen og afgørelsens betydning for borgeren.

Hvis en anden part end klager ikke samarbejder i forhold til at indsende nødvendige udtalelser eller oplysninger, som Energiklagenævnet har anmodet om, og som kun den pågældende part er i besiddelse af, kan nævnet, hvis det vurderes forsvarligt, og oplysningsgrundlaget i øvrigt vurderes tilstrækkeligt, i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper beslutte at fortolke de manglende oplysninger på den for de øvrige parter mest gunstige måde og afgøre sagen på det forelæggende grundlag. Hermed sikres det, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi en part ikke samarbejder om sagens oplysning.

Forvaltningsrettens almindelige forpligtelse for Energiklagenævnet til at vejlede en klager, fortage partshøring, adgangen til genoptagelse af en sag, aktindsigtsreglerne samt officialprincippet finder fortsat anvendelse.

Det foreslås herudover, at Energiklagenævnet kan beslutte, at klager ikke kan fremsætte yderligere klagepunkter, og sagens parter ikke kan afgive yderligere udtalelser eller fremkomme med yderligere oplysninger, når nævnet vurderer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til at træffe afgørelse.

Det foreslåede er et supplement til § 21 i forvaltningsloven, jf. også dennes stk. 2, nr. 2 og 3, og vil indebære, at der indføres udtrykkelig hjemmel til, at Energiklagenævnet inden for rammerne af officialprincippet vil kunne beslutte, at klager ikke kan fremsætte yderligere klagepunkter, og sagens parter ikke kan afgive yderligere udtalelser eller fremkomme

med yderligere oplysninger, når nævnet vurderer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til at træffe afgørelse.

Energiklagenævnet vil fortsat i medfør af officialprincippet være forpligtet til at sikre, at der foreligger de oplysninger og foretages de undersøgelser, som er nødvendige for, at nævnet har et tilstrækkeligt og forsvarligt grundlag at træffe sine afgørelser på.

Forvaltningsrettens almindelige forpligtelse for Energiklagenævnet til at vejlede en klager, fortage partshøring samt adgangen til genoptagelse af en sag finder fortsat anvendelse.

Det foreslås endeligt, at en klage ikke kan afvises, hvis en afvisning vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 11 og bemærkningerne hertil.

2.4.4. Energiklagenævnets forretningsorden, gebyr og mål for sagsbehandlingstiden

2.4.4.1. Gældende ret

Det følger af § 50 a, stk. 2, i lov om gasforsyning, at erhvervsministeren fastsætter Energiklagenævnets forretningsorden.

Energiklagenævnets forretningsorden er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Der findes i sektorlovgivningen, der hjemler klageadgang til Energiklagenævnet forskellige bemyndigelsesbestemmelser til at fastsættes nærmere regler om betaling af gebyr ved indgivelse af klage til nævnet. Hjemlerne er ikke udnyttet i dag.

2.4.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at en forretningsorden fastsat ved bekendtgørelse er mindre sårbar i forbindelse med udskiftninger i personkredsen i Energiklagenævnet frem for en forretningsorden fastsat af nævnet selv. En forretningsorden på bekendtgørelsesniveau gør det ligeledes lettere at lave nødvendige ændringer og tilpasninger og skaber derudover mulighed for hensigtsmæssig ensretning på tværs af nævn.

Det foreslås herefter, at erhvervsministeren efter drøftelse med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter Energiklagenævnets forretningsorden. Formålet med forretningsordenen er at sikre, at erhvervsministeren har mulighed for at fastsætte de regler, der i almindelighed er behov for til at understøtte et funktionsdygtigt nævn.

I forretningsordenen vil der på denne baggrund kunne optages generelle bestemmelser for Energiklagenævnets virke,

herunder f.eks. bestemmelser om nævnets administration og virke, sagernes forberedelse og behandling.

Erhvervsministeriet finder, at det er hensigtsmæssigt, at muligheden for at fastsætte et gebyr reguleres i nævnsloven. Det foreslås derfor, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for betaling af et gebyr ved indgivelse af klage til Energiklagenævnet.

Med ”Klimaaftale for energi og industri mv.” (juni 2020) og ”Klimaaftale om grøn strøm og varme” (juni 2022) er Nævnenes Hus tilført midler til et stående beredskab, så sager om vind- og solprojekter (VE-sager) i perioden fra 2020 til udgangen af 2026 kan behandles inden for en maksimal sagsbehandlingstid på 6 måneder. Alle sager vedrørende vind- og solprojekter er behandlet inden for de forudsatte 6 måneder siden indførelsen af beredskabet.

Med de politiske aftaler er der i praksis indført et loft over sagsbehandlingstiden for sager om vindmøller og solceller bl.a. ved Energiklagenævnet.

Energiklagenævnet er et uafhængigt domstolslignende rekursnævn og vil fortsat være det, hvilket betyder, at nævnet er uafhængige af instruktioner om de enkelte sagers behandling og afgørelse. Det vil derfor efter Erhvervsministeriets opfattelse være mest korrekt, hvis der indsættes udtrykkelig hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte finansierede mål for nævnets sagsbehandlingstider som f.eks. det, der følger af ”Klimaaftale for energi og industri mv.”, i den foreslåede nævnslov. Sådanne mål kan ifølge gældende ret fastsættes med hjemmel i § 68, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at erhvervsministeren kan fastsætte mål for Energiklagenævnets sagsbehandlingstid, herunder om at Folketinget skal orienteres, hvis et fastsat mål ikke overholdes. Det foreslåede vil indebære, at erhvervsministeren kan fastsætte sådanne mål for sagsbehandlingstiden, som nævnet, der sekretariatsbetjenes af Nævnenes Hus, i sin disponering af ressourcer samt behandling, herunder tilskæring af sager, skal styre efter.

På baggrund af de politiske aftaler fra 2020 og 2022 forudsættes det for nuværende, at der i bekendtgørelse fastsættes mål for sagsbehandlingstiden på sager om VE-projekter vedrørende sol og vind indtil udgange af 2026.

På sigt vil der kunne fastsættes mål for andre sager med særlig prioritering for behandling af sager vedrørende f.eks. CO₂, Power to X, biogas, fjernvarme, lagring af energi og infrastruktur til transport af grøn strøm, der ligeledes forventes at være væsentlige for VE-udbygningen frem mod 2030 samt andre politisk prioriterede sagsområder. Det er en forudsætning herfor, at erhvervsministeren sikrer, at Energiklagenævnet har de fornødne ressourcer til en sådan prioritering.

Der foreslås ligeledes, at der bliver fastsat regler om, at Folketinget skal orienteres, hvis et fastsat mål ikke overholdes.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

2.5. Administrative bestemmelser, klage og søgsmål

2.5.1. Sekretariatsbetjening og mulighed for, at ansatte i Nævnenes Hus kan møde i retten for Energiklagenævnet

2.5.1.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke udtrykkelige regler om, at Energiklagenævnet sekretariatsbetjenes af Nævnenes Hus.

Adgangen til at møde i retten som rettergangsfuldmægtig er generelt reguleret i retsplejelovens § 260. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at advokater er eneberettigede til at møde i retten som fuldmægtige for sagens parter, medmindre andet følger af stk. 3, 5, 6, 7, 9 og 10. Af bestemmelsens stk. 3, nr. 4, fremgår det, at der dog kan mødes for en part i retten ved personer, der er ansat hos parten for et tidsrum, der ikke er kortere end 1 måned, og – når parten ikke selv er advokat – ikke med det særlige formål at møde i retten.

Det er i dag udtrykkeligt reguleret for Planklagenævnet, jf. § 10, stk. 2, i lov om Planklagenævnet med senere ændringer, og Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 14, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet med senere ændringer, at de ansatte i Nævnenes Hus kan møde i retten for disse nævn.

2.5.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Nævnenes Hus blev oprettet som en selvstændig styrelse under Erhvervsministeriet med virkning fra den 1. januar 2017. Nævnenes Hus har bl.a. til opgave at sekretariatsbetjene en række uafhængige, domstolslignende klagenævn, herunder bl.a. Energiklagenævnet. Hensigten med etableringen af Nævnenes Hus var at skabe én indgang for klager og et stærkt, fagligt, juridisk miljø, der kan bidrage til en bedre og mere effektiv sagsbehandling i de forskellige nævn, herunder i situationer, hvor der f.eks. vedrørende det samme projekt klages over flere forskellige afgørelser hos forskellige nævn.

Med etableringen af Nævnenes Hus gik man således fra en konstruktion, hvor de medarbejdere, der sekretariatsbetjener de enkelte nævn, var ansat direkte under nævnene, til en konstruktion, hvor medarbejderne er ansat i Nævnenes Hus, der fungerer som fællessekretariat for de klagenævn, der er tilknyttet styrelsen.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at det fremgår udtrykkeligt af en nævnsløv, at Energiklagenævnets administration varetages af et sekretariat, der tillige bistår med behandling af de sager, der indbringes for nævnet, og at det er Nævnenes Hus, der yder sekretariatsbistand. Det er herudover Erhvervsministeriets opfattelse, at fuldtidsansatte medarbejdere i Nævnenes Hus

bør have den samme mulighed for at repræsentere Energiklagenævnet i retssager, herunder møde i retten, som de har i sager, der anlægges mod Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet.

Med lovforslaget foreslås det på den baggrund, at ansatte i Nævnenes Hus skal anses for ansat i Energiklagenævnet i relation til betingelserne for møderet for retten i retsplejelovens § 260, stk. 3, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil.

2.5.2. Klage og søgsmål

2.5.2.1. Gældende ret

Det fremgår i dag i flere af de sektorlove, der hjemler klageadgang til Energiklagenævnet, at nævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og at nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, senest 6 måneder efter at nævnets afgørelse er truffet.

2.5.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne i sektorlovgivningen om, at Energiklagenævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene senest 6 måneder efter, at nævnets afgørelser er truffet skal videreføres i en nævnsløv.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at Energiklagenævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og at nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, dog senest 6 måneder efter, at nævnet har truffet afgørelse, medmindre andet følger af den lovgivning, som afgørelsen er truffet efter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 14 og bemærkningerne hertil.

2.6. Digital kommunikation og obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage

2.6.1. Gældende ret

Indgivelse af klage til Energiklagenævnet er i dag reguleret i § 7 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, hvoraf det fremgår, at klagen skal indgives skriftligt til nævnet, og at klagen skal være kommet frem til nævnet senest ved kontortids ophør på den dag, hvor klagefristen udløber.

Det er i dag muligt at indgive en klage til Energiklagenævnet via digital selvbetjening, via digital post eller via e-mail, og der findes ikke regler om, hvordan klagen indgives eller for brug af digital kommunikation.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre en ensretning af indgivelse af klager til Energiklagenævnet, så borgerne ikke har flere forskellige indgange til nævnet og den efterfølgende kommunikation med nævnet, og samtidig sikre en smidiggørelse af de administrative processer i nævnet. Dette vil endvidere understøtte en effektiv sagsbehandling i nævnet.

Lovforslaget indeholder på den baggrund bestemmelser, der i det væsentlige svarer til lignende bestemmelser i lov om Planklagenævnet og lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvorefter indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation om sagen med Energiklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening, medmindre klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post efter reglerne herom i lov om Digital Post fra offentlige afsendere. Det foreslås endvidere, at nævnet afviser en klage, der ikke indgives i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i den forbindelse, at Energiklagenævnet kan undlade at afvise en klage, som ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at klager ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening. Det foreslås endvidere, at en klage ikke afvises, hvis en afvisning vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser. Endvidere foreslås, at nævnet kan undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare økonomiske fordele for nævnet og 1. instans ved at behandle klagen.

Lovforslaget indebærer, at borgere og virksomheder mv. vil være forpligtede til at anvende digital selvbetjening ved indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation om sager med Energiklagenævnet.

En klage vil herefter skulle sendes via digital selvbetjening til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Den digitale selvbetjeningsløsning skal også fremover indeholde oplysninger til både borgere, virksomheder og myndigheder om fremgangsmåden ved klage. Afgørelser, der kan påklages til Energiklagenævnet, vil skulle ledsages af en klagevejledning med oplysning om proceduren for digital selvbetjening. Klagen vil efter forslaget via selvbetjeningsløsningen skulle sendes frem digitalt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Ordningen medfører i den forbindelse en pligt for den myndighed, hvis afgørelse der påklages, til at overveje, om der er grundlag for at genoptage sagen og dermed også en retlig mulighed for – men ikke pligt til – at genoptage sagen til fuld realitetsbehandling. Med forslaget foreslås det derfor, at der indføres en remonstrationsordning, hvorefter klage til nævnet vil skulle indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, og at myndigheden snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen skal videresende klagen til klageinstansen, såfremt

myndigheden vil fastholde afgørelsen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor en klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post efter reglerne herom i lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

Hvis en myndighed modtager en klage over en afgørelse truffet af denne uden brug af digital selvbetjening fra en klager, som er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post, vil det herefter påhvile denne myndighed at oprette klagen i den digitale selvbetjeningsløsning, som anvendes i forbindelse med videresendelse af klagen til Energiklagenævnet. Den myndighed, som har truffet den påklagede afgørelse, vil i den forbindelse skulle tage stilling til, om den ønsker at fastholde sin afgørelse. Modtager nævnet en klage direkte fra en klager, som er fritaget fra Digital Post, vil forvaltningslovens almindelige regler om vejledning og videresendelse finde anvendelse, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 1-2.

Det vil i den forbindelse påhvile den myndighed, som modtager klagen, at undersøge, hvorvidt klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post.

Hvis en klager ikke er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post, vil Energiklagenævnet efter forslaget som hovedregel afvise klager, der bliver indgivet uden anvendelse af digital selvbetjening.

Såfremt en myndighed modtager en klage, der er mangelfuld på grund af manglende anvendelse af digital selvbetjening, vil myndigheden dog først skulle vejlede klager om at anvende den digitale selvbetjening i stedet, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 1, herunder i form af vejledning om helt grundlæggende spørgsmål, f.eks. pligten til at anvende den digitale selvbetjeningsløsning, den digitale selvbetjenings web-adresse, kontaktoplysninger til supportfunktion og lignende.

Beslutningen om, hvorvidt en klage skal afvises fra realitetsbehandling eller ej på grund af manglende anvendelse af digital selvbetjening, er en afgørelse, som indebærer den sagsbehandling, der følger af almindelige forvaltningsretlige regler og principper om eksempelvis partshøring og begrundelse.

Modtages en klage uden anvendelse af digital selvbetjening fra en borger, der er fritaget fra Digital Post, vil behandlingen af klagen derimod ikke skulle afvente, at Energiklagenævnet træffer en konkret afgørelse.

Energiklagenævnet vil undtagelsesvis kunne dispensere fra hovedreglen om, at nævnet afviser en klage, der ikke indgives i overensstemmelse med den foreslåede ordning, hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at klager ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening.

Særlige forhold vil f.eks. kunne foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens, uden at disse er fritaget fra Digital Post. Ligeledes vil gælde for borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogvan-skeligheder, hvor hjælp og vejledning fra 1. instansen eller Energiklagenævnet ikke konkret vurderes at være en egnet løsning. Der vil således kunne foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke vil kunne anvende digital selvbetjening. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der vil kunne anvende digital selvbetjening, og som derfor vil være forpligtet til at anvende denne. Det forudsættes i øvrigt, at klage fra flere personer i fællesskab, f.eks. en forening, vil skulle indgives digitalt, hvis blot en af de deltagende personer er i stand til at indgive klagen ved anvendelse af digital selvbetjening.

Endvidere indebærer forslaget, at Energiklagenævnet ikke vil kunne afvise en klage, hvis afvisningen vil stride mod de internationale og EU-retlige forpligtelser, der følger af f.eks. Århuskonventionen og miljøoplysningsdirektivet. Det følger bl.a. af disse regler, at klageberettigede skal have adgang til at få efterprøvet visse afgørelser, handlinger eller undladelser på miljøområdet enten ved domstolene eller ved et uafhængigt organ. Endvidere skal der stilles tilstrækkelige og effektive retsmidler til rådighed, der skal være rimelige, retfærdige, betimelige og ikke uoverkommeligt dyre.

Desuden indebærer forslaget, at Energiklagenævnet på trods af manglende anvendelse af digital selvbetjening i forbindelse med indgivelse af en klage vil kunne beslutte at realitetsbehandle klagen, hvis nævnet vurderer, at der ud fra en samlet vurdering alligevel er klare økonomiske fordele ved at behandle klagen. Det kan f.eks. være, hvis en klage indeholder så mange data, at den digitale selvbetjening ikke er indrettet til at håndtere det, og hvor det vil medføre betydelige omkostninger for nævnet eller for 1. instansen, hvis den digitale selvbetjeningsløsning skulle anvendes.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 15 og 17 og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at § 19 i forvaltningsloven ikke finder anvendelse for oplysninger, som er tilgængelige for en part via digital selvbetjening. Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for parten til at afgive en udtalelse, når nye oplysninger bliver gjort tilgængelige via digital selvbetjening.

Det forudsættes herved, at en part med adgang til digital selvbetjening selv vil orientere sig i nyt materiale, som gøres tilgængeligt, således at parten kan antages at være bekendt med oplysningerne, og at vedkommende er klar over, at oplysningerne kan eller vil blive brugt i forbindelse med afgørelsen af sagen. Det bemærkes, at en part med adgang til digital selvbetjening i dag modtager en advisering, når der er nyt materiale tilgængeligt, og det forudsættes med

forslaget at dette også fremover vil være tilfældet. En part med adgang til digital selvbetjening vil herefter modtage en orientering, når der er nyt materiale tilgængeligt, således at vedkommende kan orientere sig heri.

Energiklagenævnet vil fortsat være forpligtet til at foretage partshøring efter forvaltningslovens § 19 i forhold til parter, som ikke har adgang til digital selvbetjening, eller som er fritaget for brug heraf. I overensstemmelse med officialmaksimen vil nævnet desuden fortsat være forpligtet til at indhente relevante oplysninger fra parter som led i sagernes oplysning, herunder i form af høringer med henblik på at belyse problemstillinger, som nævnet ikke i forvejen har oplysninger om.

Efter den foreslåede ordning vil Energiklagenævnet have adgang til at fastsætte en frist for parten til at afgive en udtalelse, når nye oplysninger bliver gjort tilgængelige via digital selvbetjening. Forslaget skal særligt i tilfælde, hvor en afgørelse i en sag er nærtforestående, sikre, at parten indrømmes rimelig tid til at fremkomme med en eventuel udtalelse, inden nævnet træffer afgørelse i den pågældende sag.

Efter den foreslåede bestemmelse bør Energiklagenævnet navnlig fastsætte en frist for en part til at afgive en udtalelse, hvis oplysningerne er til ugunst for parten og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Ved fastsættelsen af en frist for at afgive en udtalelse bør den pågældende part gives rimelig tid til at sætte sig ind i de nye oplysninger, som er blevet gjort tilgængelige samt tid til at overveje en eventuel udtalelses form og indhold. Ved fastsættelsen af fristens længde vil der bl.a. kunne lægges vægt på oplysningernes kompleksitet og omfang, samt om der er tale om oplysninger af en karakter, der gør, at parten typisk vil have en interesse i at lade en repræsentant eller sagkyndige vurdere sagen inden afgivelse af en udtalelse. Fastsættelse af en frist vil dog efter en konkret vurdering kunne undlades, hvis det efter oplysningernes karakter eller sagens beskaffenhed i øvrigt må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Tilsvarende vil gælde, hvis udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse, eller hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 16 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige negative men begrænsede positive økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige, da der er tale om en nævnslov for et allerede etableret nævn, hvor der kun foretages mindre justeringer i forhold til de gældende regler.

Det vurderes, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Med lovforslaget bliver det obligatorisk at indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation om sagen med Energiklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening, medmindre klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post efter reglerne herom i lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

Lovforslaget medfører endvidere, at borgere med adgang til digital selvbetjening, selv skal orientere sig i oplysninger, som bliver tilgængelige for vedkommende via digital selvbetjening, herunder med henblik på afgivelse af en udtalelse, i forbindelse med Energiklagenævnets behandling af sager, idet nævnet efter lovforslaget ikke vil være forpligtede til at foretage en egentlig partshøring over sådanne oplysninger, jf. forvaltningslovens § 19. Borgere vil som i dag modtage en avis, når der er nye oplysninger i deres sag.

Energiklagenævnet er også i dag knyttet op på en digital selvbetjeningsløsning i form af Nævnenes Hus' klageportal, som også anvendes af f.eks. Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet. Overgangen til obligatorisk digital selvbetjening giver derfor ikke anledning til særlige opmærksomhedspunkter i forhold til en tryk og sikker håndte-

ring af borgernes og virksomhedernes data, herunder yderligere overvejelser i forhold til databeskyttelsesforordningen, og løsningen anvender allerede eksisterende offentlig it-infrastruktur, der også i dag anvendes for Energiklagenævnet dog uden at være obligatorisk.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 30. september til den 11. november 2024 (43 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

KL, alle kommuner, Better Energy, Biogas Danmark, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Kyst- og Naturturisme, Dansk Miljøteknologi, Dansk Solcelleforening, Danske Havne, European Energy, Eurowind Energy, Forsyningstilsynet, Green Power Denmark, HOFOR, Klimabevægelsen, Landbrug & Fødevarer og Mejeriforeningen, Nationalpark Thy, sekretariatet, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Ørsted og Energinet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser /mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Implementeringskonsekvenser for det offentlige	Lovforslaget skønnes at have begrænsede positive implementeringskonsekvenser for det offentlige.	Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige negative implementeringskonsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget skønnes at have begrænsede positive økonomiske konsekvenser for det offentlige.	Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige negative økonomiske konsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgere	Lovforslaget skønnes at have begrænsede positive konsekvenser for borgere.	Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige negative konsekvenser for borgere.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af § 50 a, stk. 1, i lov om gasforsyning, at erhvervsministeren nedsætter et uafhængigt ankenævn (Energiklagenævnet), der består af op til 7 medlemmer, som skal repræsenterer et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold samt besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand beskikkes af ministeren.

Energiklagenævnets kompetence udledes herudover af de sektorlove, som hjemler klageadgang til nævnet.

Det følger endvidere § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at Energiklagenævnet selv afgør spørgsmål om nævnets kompetence.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at Energiklagenævnet er klageinstans for administrative afgørelser, når det er fastsat ved lov eller i henhold til lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet kan behandle klager over afgørelser i alle tilfælde, hvor der er hjemlet klageadgang til nævnet i en lov eller bekendtgørelse.

Energiklagenævnet vil i medfør af forslaget som i dag være den øverste klagemyndighed for administrative afgørelser på energi- og forsyningsområdet, i det omfang det fastsættes i lovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnets eksistens og rolle som klageinstans for administrative afgørelser, når det er fastsat ved lov eller i henhold til lov, fremgår direkte af loven.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at Energiklagenævnet afgør spørgsmål om nævnets kompetence i konkrete sager.

Beføjelsen, der er almindelig for administrative klagenævn, vil efter forslaget understøtte Energiklagenævnets uafhængige domstolslignende karakter, hvorefter nævnet ikke kan modtage tjenestebefalinger om den konkrete sags behandling og afgørelse.

Det foreslås i § 1, stk. 3, at Energiklagenævnet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Energiklagenævnets uafhængighed fremgår direkte af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medlemmer af Energiklagenævnet skal være uafhængige af Folketinget og regeringen, enhver anden myndighed og privat organisation mv. med hensyn til behandling og afgørelse af de sager, der indbringes for nævnet. Energiklagenævnet er således ikke en del af det almindelige over- og underordningsforhold mellem Erhvervsministeriet og Nævnenes Hus.

Uafhængigheden udelukker ikke, at Energiklagenævnet kan sekretariatsbetjenes af medarbejdere i Nævnenes Hus, samt at nævnet udnytter fællesfaciliteter i Nævnenes Hus.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det følger af § 50 a, stk. 1, i lov om gasforsyning, at erhvervsministeren nedsætter et uafhængigt ankenævn (Energiklagenævnet), der består af op til 7 medlemmer, som skal repræsenterer et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold samt besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand beskikkes af ministeren.

Energiklagenævnets sammensætning er herudover i dag reguleret i § 2, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet og i de enkelte sektorlove, der hjemler klageadgang til nævnet.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at Energiklagenævnet består af en formand, en næstformand og en række sagkyndige medlemmer, der beskikkes af transport- og energiministeren (nu erhvervsministeren). Det følger af bestemmelsens stk. 2, at nævnets medlemmer skal repræsentere et alsidigt kendskab til energimæssige forhold samt besidde juridisk og teknisk sagkundskab. Der beskikkes et medlem efter indstilling fra Dansk Industri og et medlem efter indstilling fra Landbrugsrådet, jf. bestemmelsens stk. 3.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 4-12, hvordan Energiklagenævnets sammensætning er reguleret i henhold til nogle af de sektorlove, der hjemler klageadgang til nævnet. Herudover følger det af § 2, stk. 13, at medlemmerne beskikkes for en periode af fire år.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at Energiklagenævnet nedsættes af erhvervsministeren. Nævnet består af en formand, et antal næstformænd og en række sagkyndige medlemmer, der beskikkes af erhvervsministeren efter indstilling.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Energiklagenævnet ud over en formand består af et antal næstformænd. Den foreslåede bestemmelse vil dermed medføre, at erhvervsministeren på baggrund af en konkret vurdering af nævnets aktuelle behov vil kunne udnævne en eller flere næstformænd. Hvis der på baggrund af nævnets behov og den aktuelle sagsportefølje ikke vurderes at være behov for en næstformand vil den foreslåede bestemmelse medføre, at erhvervsministeren vil kunne undlade at beskikke en sådan.

Beskikkelse af en eller flere næstformænd vil f.eks. kunne være hensigtsmæssigt, hvis der indføres nye permanente klageadgange, der medfører et væsentligt øget antal sager til nævnet, eller midlertidige puljeordninger el.lign., hvor der er klageadgang til nævnet, og hvor der i en periode kan forventes et væsentligt øget antal sager.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at der beskikkes et antal sagkyndige medlemmer til Energiklagenævnet. Antallet af sagkyndige vil blive fastsat på baggrund af det til enhver tid værende behov i nævnet i forhold til sagkundskab og sagsvolumen. Den foreslåede bestemmelse vil dermed sikre, at nævnets størrelse og sagkundskab kan tilpasses løbende, samt understøtte det nødvendige kendskab til energi-, forsynings- og erhvervmæssige forhold, idet de beskikkede sagkyndige medlemmer vil besidde den tekniske og juridiske sagkundskab og anden faglighed, der er særlig relevant for afgørelsen af sager inden for nævnets kompetence.

Der findes i dag ikke regler om, at Energiklagenævnets formand og næstformænd skal være dommere.

Det foreslås i § 2, *stk. 2*, at Energiklagenævnets formand og næstformænd skal være dommere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at såvel Energiklagenævnets formand som eventuelle næstformænd skal væ-

re udnævnte dommere. Dommere udpeges af den relevante retspræsident, jf. retsplejelovens § 47 a, stk. 3.

Det foreslås i § 2, *stk. 3*, at Energiklagenævnets sagkyndige medlemmer skal repræsentere et alsidigt kendskab til energi-, forsynings- og erhvervmæssige forhold samt besidde juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab inden for områder omfattet af nævnets kompetence.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de beskikkede sagkyndige medlemmer af Energiklagenævnets samlet set vil besidde det fornødne kendskab til energi-, forsynings- og erhvervmæssige forhold og juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab og anden faglighed, så nævnets til enhver tid værende sagsportefølje kan oplyses på et fagligt grundlag, og at de enkelte sektorlove under nævnets kompetence har til formål at varetage, inddrages i nævnets afgørelser. De beskikkede sagkyndige medlemmer af nævnet vil kunne have erhvervet sådanne kompetencer gennem uddannelse, erhvervs erfaring, forskning mv.

Den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at der kan tages højde for, at der sker en løbende udvikling på Energiklagenævnets kompetenceområde bl.a. med tilførelse af nye klageadgange, hvor behovet for sagkundskab inden for nye sektorer eller fagområder kan opstå.

Det foreslås i § 2, *stk. 4*, at indstilles der ikke sagkyndige medlemmer efter reglerne fastsat i medfør af den foreslåede stk. 6, kan erhvervsministeren genbeskikke eller midlertidigt beskikke et sagkyndigt medlem efter indstilling fra formanden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren i tilfælde af, at en eller flere indstillingsberettigede efter anmodning ikke indstiller et eller flere sagkyndige medlemmer, enten kan genbeskikke et sagkyndigt medlem eller midlertidigt kan beskikke et medlem efter indstilling fra formanden.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes anvendt i situationer, hvor en genbeskikkelse eller midlertidigt beskikkelse er nødvendig for at opretholde et funktionsdygtigt Energiklagenævnet, indtil der kan udpeges et medlem efter indstilling af den pågældende indstillingsberettigede eller en anden indstillingsberettiget efter anmodning indstiller et medlem.

Det foreslås i § 2, *stk. 5*, at Energiklagenævnets medlemmer beskikkes for en periode på op til 4 år med mulighed for genbeskikkelse. Ved udtræden kan et nyt medlem beskikkes for den resterende del af perioden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis et medlem udtræder i løbet af 4-års-perioden, vil en indstillingsberettiget kunne blive bedt om at indstille et nyt medlem for den resterende del af perioden.

Det foreslås i § 2, *stk. 6*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indstilling af sagkyndige medlemmer til Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren i en bekendtgørelse fastsætter nærmere regler om, hvem der indstiller sagkyndige medlemmer til Energiklagenævnet.

Det vil med hjemmel i den foreslåede bestemmelse blive fastsat regler om, hvilke myndigheder, institutioner, organisationer o.l., der skal indstille sagkyndige medlemmer til Energiklagenævnet.

Det forudsættes, at erhvervsministeren ved udnyttelse af be- myndigelsen vil udvælge myndigheder, undervisningsinsti- tutioner, faglige organisationer, interesseorganisationer o.l., der må antages at kunne indstille sagkyndige medlemmer med den nødvendige viden i forhold til de sager, der be- handles af Energiklagenævnet.

Indstilling og beskikkelse af sagkyndige medlemmer efter forslaget sker ikke med henblik på, at det pågældende sag- kyndige medlem skal varetage særinteresser, men alene for- di den pågældendes viden og sagkundskab på et område er nødvendig ved behandlingen af sager i nævnet. De be- skikkede medlemmer af nævnet udpeges som formand og eventuelle næstformænd, jf. også den foreslåede § 1, stk. 3, således alene på grund af deres faglighed og ikke som interesserepræsentanter for de indstillende myndigheder, or- ganisationer mv., og de forventes således at besidde den til hvervet nødvendige ekspertise. Spørgsmål om eventuel inhabilitet afgøres i øvrigt af nævnet i overensstemmelse med forvaltningsrettens almindelige regler herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Der findes i dag ikke regler om ad hoc beskikkelse af sag- kyndige medlemmer til Energiklagenævnet.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at Energiklagenævnets formand kan beslutte, at behandlingen af en sag kræver, at nævnet tiltrædes af et eller flere sagkyndige medlemmer, der ad hoc beskikkes af direktøren for Nævnenes Hus.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at direktøren for Nævnenes Hus i tilfælde af, at formanden for Energiklage- nævnet vurderer, at behandlingen af en sag kræver, at næv- net tiltrædes af et eller flere sagkyndige medlemmer, kan foretage ad hoc beskikkelse.

Det forudsættes, at den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt i de få situationer, hvor der i forhold til en enkelt sag eller et sagskompleks af ensartede sager opstår behov for ad hoc at beskikke sagkyndige medlemmer med den nødvendige viden i forhold til den eller de specifikke sager, fordi der ikke er beskikket medlemmer med den nødvendige sagkundskab. Den foreslåede bestemmelse vil også blive anvendt, hvis et beskikket sagkyndigt medlem med den rele- vante sagkundskab er inhabilt i forbindelse med en konkret

sag, og der ikke er beskikket andre medlemmer med den nødvendige sagkundskab.

Ved afgørelsen af sagen træder et ad hoc beskikket sagkyn- digt medlem i stedet for et andet sagkyndigt medlem.

Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes kunne anvendes i den situation, hvor en indstillingsberettiget, jf. det foreslåede § 2, stk. 4, ikke indstiller rettidigt, og sagsbehandlingen i den konkrete sag derved ville blive unødigt forlænget, såfremt der ikke sker ad hoc-beskikkelse.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indstilling af sagkyndige medlemmer til ad hoc-beskikkelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsmini- steren i en bekendtgørelse fastsætter nærmere regler om, hvem der indstiller ad hoc sagkyndige medlemmer til Ener- giklagenævnet.

Det vil med hjemmel i den foreslåede bestemmelse blive fastsat regler om, hvilke myndigheder, institutioner, organi- sationer o.l., der skal indstille ad hoc sagkyndige medlem- mer til Energiklagenævnet.

Det forudsættes, at erhvervsministeren ved udnyttelse af be- myndigelsen vil udvælge myndigheder, undervisningsinsti- tutioner, faglige organisationer, interesseorganisationer o.l., der må antages at kunne indstille sagkyndige medlemmer med den nødvendige viden i forhold til de sager, der be- handles af Energiklagenævnet.

Indstilling og beskikkelse af ad hoc sagkyndige medlemmer efter forslaget sker ikke med henblik på, at det pågældende sagkyndige medlem skal varetage særinteresser, men alene fordi den pågældendes viden og sagkundskab på et område er nødvendig ved behandlingen af sager i Energiklagenæv- net. De beskikkede ad hoc medlemmer af nævnet udpeges, jf. også den foreslåede § 1, stk. 3, således alene på grund af deres faglighed og ikke som interesserepræsentanter for de indstillende myndigheder, organisationer mv., og de for- ventes således at besidde den til hvervet nødvendige eksper- tise. Spørgsmål om eventuel inhabilitet afgøres i øvrigt af nævnet i overensstemmelse med forvaltningsrettens almin- delige regler herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det følger af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at en klage til Energiklagenævnet skal indgives skriftligt. Bestem- melsen suppleres af bekendtgørelsens § 13, stk. 1, hvoraf det fremgår, at nævnets afgørelser udfærdiges skriftligt. Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 11, stk. 1, at næv- net kan bestemme, om en sag skal forhandles mundtligt med deltagelse af sagens parter.

Det følger af bekendtgørelsens § 6, stk. 4, at formanden på nævnets vegne afgør, at der ikke skal foretages mundtlig forhandling i sager, hvor dette er begæret.

Det foreslås i § 4 at sagsbehandlingen ved Energiklagenævnet er skriftlig. Formanden kan dog i særlige tilfælde bestemme, at sagen skal behandles mundtligt med deltagelse af sagens parter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en sag vil skulle indbringes skriftligt for Energiklagenævnet, og at sagen vil blive afsluttet med, at klager modtager en skriftlig afgørelse fra nævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at formanden for Energiklagenævnet på eget initiativ kan beslutte, at sagen skal behandles mundtligt. Det forudsættes, at mundtlig behandling af en sag kun undtagelsesvist vil kunne komme på tale, f.eks. ved sager af særlig principiel eller kompliceret karakter, hvor det undtagelsesvist vil være hensigtsmæssigt at have mundtlig behandling af sagen.

Klager og den myndighed, der har truffet afgørelsen, vil kunne anmode om mundtlig behandling af en sag, hvorefter formanden for Energiklagenævnet beslutter, om der foreligger særlige grunde, som gør, at anmodningen undtagelsesvist bør imødekommes, f.eks. ved sager af særlig principiel eller kompliceret karakter, hvor det undtagelsesvist vil være hensigtsmæssigt at have mundtlig behandling af sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det følger af § 5 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at formanden under hensyn til sagens karakter bestemmer, hvilke beskikkede sagkyndige medlemmer der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks.

Det følger af bekendtgørelsens § 12, stk. 1 og 2, at afgørelsen i den enkelte sag træffes af formanden eller en stedfortræder og to, fire eller seks beskikkede sagkyndige medlemmer, og at afgørelser træffes ved stemmeflerhed.

Det foreslås i § 5, *stk. 1*, at afgørelse i den enkelte sag træffes af formanden eller en næstformand og to, fire eller seks beskikkede sagkyndige medlemmer, jf. dog de foreslåede §§ 6 og 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at i afgørelsen af den enkelte sag deltager formanden eller en næstformand og to, fire eller seks beskikkede sagkyndige medlemmer. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på afgørelser, der træffes af formanden eller sekretariatet efter de foreslåede §§ 6 og 7.

Det foreslås i § 5, *stk. 2*, at formanden under hensyn til sagens karakter bestemmer, hvilke beskikkede sagkyndige

medlemmer der deltager i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks, jf. dog § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnets formand under hensyn til sagens karakter og den nødvendige sagkundskab til sagens behandling vil skulle bestemme, hvilke beskikkede sagkyndige medlemmer der skal deltage i behandlingen af den enkelte sag, herunder om antallet skal være to, fire eller seks. Formanden vil endvidere skulle træffe beslutning om, hvorvidt det undtagelsesvist er påkrævet, at nævnet tiltrædes af et eller flere ad hoc beskikkede sagkyndige medlemmer, jf. den foreslåede § 3.

Det forudsættes, at kun i sager af særlig principiel karakter, af stor samfundsmæssig interesse, eller hvor der behov for sagkundskab af særlig og forskellig karakter, vil der skulle deltage seks beskikkede sagkyndige medlemmer.

Det foreslås i § 5, *stk. 3*, at afgørelser træffes ved stemmeflerhed, jf. dog §§ 6 og 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at afgørelser, der træffes af nævnet træffes ved stemmeflerhed. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på afgørelser, der træffes af formanden eller sekretariatet efter de foreslåede §§ 6 og 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Kompetencen for formanden for Energiklagenævnet til i bestemte sager at træffe afgørelse på vegne af nævnet er reguleret i § 6 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Det følger af § 6, stk. 1, at formanden på Energiklagenævnets vegne kan afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget.

Det følger af § 6, stk. 2, at formanden efter nærmere aftale med Energiklagenævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter henholdsvis lov om elforsyning, lov om varmforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om CO₂-kvoter eller regler udstedt i henhold til disse love.

Det følger af § 6, stk. 3, at formanden på Energiklagenævnets vegne kan afgøre, om en klage skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor dette er begæret.

Det følger af § 6, stk. 5, at formanden efter nærmere aftale med Energiklagenævnet kan træffe afgørelse om genoptagelse af en sag.

Formandens kompetence udledes herudover af de enkelte sektorlove, der hjemler klageadgang til Energiklagenævnet, og hvorefter formanden efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter den enkelte lov eller regler udstedt i henhold til denne.

Det foreslås i § 6, stk. 1, at formanden på Energiklagenævnets vegne kan afvise sager, jf. § 8

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden vil kunne afvise klager, der ikke er omfattet af Energiklagenævnets kompetence efter den foreslåede § 1, stk. 1, er indgivet for sent i henhold til de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at formanden på Energiklagenævnets vegne kan afgøre, om en sag skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor sagens parter har anmodet om dette.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden på Energiklagenævnets vegne vil kunne afgøre, om en sag skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor sagens parter har anmodet om dette.

Det foreslås i § 6, stk. 3, at formanden på Energiklagenævnets vegne kan træffe afgørelse i sager om aktindsigt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden på Energiklagenævnets vegne vil kunne træffe afgørelse i sager om aktindsigt i nævnets sager og sager vedrørende klager over afgørelser om aktindsigt truffet af andre myndigheder, hvor der er klageadgang til nævnet.

Det foreslås i § 6, stk. 4, at formanden på Energiklagenævnets vegne kan træffe afgørelse i sager om anmodning om genoptagelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden på Energiklagenævnets vegne i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler for genoptagelse vil kunne træffe afgørelse om, hvorvidt en sag skal genoptages eller træffe afgørelse om, hvorvidt en anmodning om genoptagelse skal afvises fordi betingelserne for genoptagelse ikke er opfyldt.

Efter det foreslåede § 6, stk. 5, kan formanden efter aftale med Energiklagenævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i andre typer af sager under nævnets kompetence.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden for Energiklagenævnet efter nærmere aftale med nævnet generelt vil kunne træffe afgørelse på nævnets vegne i sager under nævnets kompetence.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes anvendt i situationer, hvor Energiklagenævnet har etableret en fast praksis, og i sager hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Det foreslås i § 6, stk. 6, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at formanden kan træffe afgørelse på Energiklagenævnets vegne i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning og i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at formanden

kan træffe afgørelse på Energiklagenævnets vegne i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, og i sager hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt, således at formanden for Energiklagenævnet vil kunne træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, hvor der inden for et lovområde under Energiklagenævnets kompetence er sager, som er kendetegnet ved, at der foreligger en fast praksis, og hvor sagerne som udgangspunkt er ukomplicerede og alene beror på en juridisk vurdering.

Hvis formanden vurderer, at forudsætningerne for at træffe afgørelse i en konkret sag på vegne af Energiklagenævnet ikke er til stede, vil formanden kunne beslutte, at den konkrete sag i stedet skal behandles af nævnet, jf. den foreslåede § 5, stk. 1 og 2. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis formanden vurderer, at inddragelse af sagkyndige medlemmer i den konkrete sag er nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Det forudsættes for nuværende, at det i en bekendtgørelse vil blive fastsat, at formanden på Energiklagenævnets vegne kan træffe afgørelse i sager efter lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion (de såkaldte byggepuljesager).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det følger af § 4 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at formanden kan bestemme, at opgaver og beføjelser efter bekendtgørelsens § 3, stk. 1, § 5, § 6, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1 og 2, § 13, stk. 2, og § 15, stk. 1, varetages af sekretariatschefen.

Sekretariatschefen kan på den baggrund tilrettelægge Energiklagenævnets arbejde, fastlægge tid, sted og dagsorden for nævnets møder og drage omsorg for udførelsen af nævnets beslutninger. Sekretariatschefen kan ligeledes under hensyn til sagens karakter bestemme, hvilke beskikkede sagkyndige medlemmer der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks. Sekretariatschefen kan desuden afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget. Sekretariatschefen kan endvidere give meddelelse om klagens indgivelse til de personer, virksomheder eller andre, der tidligere har været part i sagen, samt til de myndigheder, som har truffet afgørelse i denne. Sekretariatschefen kan yderligere fastsætte en frist for indgivelse af oplysninger og bestemme hvilke oplysninger og udtalelser der bør indhentes. Sekretariatschefen kan berigtige åbenlyse skrivefejl, som vedrører ord, navne eller tal, blotte regnefejl samt sådanne fejl og forglemmelser, som alene vedrører afgørelsens form. Endeligt kan sekretariatschefen drage omsorg for, at nævnets afgørelser udsendes snarest muligt efter, at voteringen har fundet sted.

Det følger af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, at en bemyndigelse efter stk. 1, skal offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Det foreslås i § 7, at formanden kan bestemme, at opgaver og beføjelser efter de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 2, og § 6, stk. 1, 2, 4 og 6, varetages af sekretariatet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at formanden vil kunne bestemme, at opgaver og beføjelser efter § 5, stk. 2, og § 6, stk. 1, 2, 4 og 6, varetages af Nævnenes Hus som sekretariatet for nævnet.

Der vil efter det foreslåede kunne ske delegation til sekretariatet af opgaven efter § 5, stk. 2, hvorefter sekretariatet under hensyn til sagens karakter kan bestemme, hvilke beskikkede sagkyndige medlemmer der skal deltage i en sags behandling, herunder om antallet skal være to, fire eller seks.

Der vil efter det foreslåede ligeledes kunne ske delegation til sekretariatet af beføjelsen efter § 6, stk. 1, hvorefter sekretariatet kan afvise klager, jf. § 8.

Der vil efter det foreslåede ligeledes kunne ske delegation til sekretariatet af beføjelsen efter § 6, stk. 2, hvorefter sekretariatet kan afgøre, om en sag skal tillægges opsættende virkning i sager, hvor sagens parter har anmodet om dette.

Der vil efter det foreslåede ligeledes kunne ske delegation til sekretariatet af beføjelsen efter § 6, stk. 4, hvorefter sekretariatet kan træffe afgørelse i sager om anmodning om genoptagelse.

Der vil efter det foreslåede ligeledes kunne ske delegation til sekretariatet af beføjelsen efter § 6, stk. 6, hvorefter sekretariatet, såfremt erhvervsministeren fastsætter nærmere regler herom, kan træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning og i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Det forventes, at delegation af opgaver til Energiklagenævnets sekretariat i vidt omfang vil sikre en hensigtsmæssig og effektiv understøttelse af nævnets ressourcer, og hermed, at disse udnyttes til at træffe afgørelse i sager, hvor nævnets sagkundskab er påkrævet, herunder i sager af mere principiel karakter og sager, der ikke alene beror på en juridisk vurdering, idet nævnets sekretariat i videre omfang vil kunne træffe afgørelser på nævnets vegne.

Delegation til sekretariatet forudsætter, at sekretariatet til enhver tid har de nødvendige kompetencer og i øvrigt har oparbejdet et grundlæggende kendskab til nævnets sagsområde og de relevante sagstyper.

Det forudsættes, at formanden for Energiklagenævnet løbende vurderer, i hvilket omfang kompetencen til at træffe afgørelse på nævnets vegne bør delegeres til sekretariatet, således at nævnets ressourcer anvendes mest hensigtsmæssigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Der findes i dag ikke regler om, at Energiklagenævnet kan afvise sager uden realitetsprøvelse, såfremt klagen er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling.

Det foreslås i § 8, at er en klage uegnet til at danne grundlag for sagens behandling, kan Energiklagenævnet afvise klagen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en klage f.eks. vil kunne afvises, hvis klagen vedrører andre forhold, end de, der er omfattet af den påklagede afgørelse, eller hvis klagen ikke fremtræder som en klage. En klage, der er indgivet for sent i forhold til de fastsatte frister, eller er indgivet af en person, der i henhold til sektorlovgivningen ikke er klageberettiget, vil ligeledes kunne afvises uden realitetsprøvelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Der findes i dag ikke generelle regler om Energiklagenævnets prøvelse. Nævnets prøvelse er således reguleret af de almindelige forvaltningsretlige regler.

Det foreslås i § 9, stk. 1, at Energiklagenævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet vil kunne begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Nævnet vil dog fortsat have mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller tilsidesættelse af grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger om f.eks. habilitet. Nævnet kan således ikke i sin prøvelse se bort fra forvaltningsretlige garantiforskrifter eller brud på EU-retten, som nævnene i medfør af Danmarks EU-retlige forpligtelser har pligt til at prøve. Nævnet forudsættes dog i forhold til nævnets prøvelse af mulige brud på EU-retten ikke at prøve forhold, som det ligger uden for de EU-retlige forpligtelser at prøve *ex officio*.

Energiklagenævnet vil således kunne prøve andre dele af afgørelsen end de påklagede, ligesom nævnet vil kunne oplyse sagen yderligere både i forhold til klagetemaet og til belysning af de elementer i afgørelsen, som nævnet ønsker at inddrage i sagsbehandlingen.

Det forudsættes, at prøvelsesintensiteten i almindelighed vil afhænge af Energiklagenævnets sammensætning, de tildelte ressourcer, nævnets sagsbehandling og af 1. instansens afgørelse, og vil kunne variere, idet nævnet må sondre mellem om det, der konkret skal efterprøves, er 1. instansens anvendelse af retsreglerne, sagens faktiske grundlag eller af-

gørelsens hensigtsmæssighed og rimelighed (herunder også afgørelsens proportionalitet).

Som udgangspunkt foretager Energiklagenævnet en fuld prøvelse af 1. instansens afgørelse (dvs. at nævnet prøver både retlige og faktiske spørgsmål), medmindre der i den enkelte sektorlov er særligt fastsatte begrænsninger i denne del af prøvelsen. Udgangspunktet ved prøvelsen af sagens faktum er officialprincippet, og nævnet kan vælge at lægge 1. instansens fastlæggelse af faktum uprøvet til grund, medmindre faktum bestrides, der foreligger nye oplysninger eller hvis nævnet finder, at oplysningen af sagen i 1. instans har været utilstrækkelig i forhold til de retsregler, som nævnet anser for relevante for sagen. For nævnsprøvelse af afgørelsernes hensigtsmæssighed, rimelighed, formålstjenlighed mv. gælder, at nævnet under hensyn til forudsætningerne om prøvelsesintensiteten kan vælge at prøve disse elementer fuldt ud, medmindre lovgivningen indeholder en særlig begrænsning.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at hvis en sag indeholder flere klagepunkter, kan Energiklagenævnet begrænse sin prøvelse til de væsentlige forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis en klage indeholder flere klagepunkter, vil Energiklagenævnet kunne indskrænke sig til alene at forholde sig til de væsentlige klagepunkter, herunder navnlig klagepunkter, som efter nævnets opfattelse vil kunne føre til, at den påklagede afgørelse ophæves, ændres eller hjemvises til fornyet behandling hos 1. instansen.

Det bør dog anføres i Energiklagenævnets afgørelse, om den påklagede afgørelse i øvrigt indeholder væsentlige mangler, så risikoen for at gentage disse mindskes. Dette indebærer dog ikke en pligt til en fuldstændig gennemgang af sagen med henblik på at konstatere eventuelle øvrige væsentlige mangler ved afgørelsen. Det bør ligeledes anføres i afgørelsen, hvilke forhold nævnet har taget stilling til.

Den foreslåede bestemmelse har ikke betydning for den almindelige pligt til at oplyse sagerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Det følger af § 1 i bekendtgørelse nr. 992 af 27. august 2024 om behandling af klager vedrørende vedvarende energianlæg og fastsættelse af frister i Energiklagenævnet, at hvis en klage vedrører en afgørelse, som har betydning for etablering af vedvarende energianlæg i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, skal Energiklagenævnet begrænse sin prøvelse til de forhold, der er klaget over. Nævnet skal ved prøvelse af sager efter 1. pkt. lade 1. instans' vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energianlæg indgå med betydelig vægt.

Det foreslås i § 10, stk. 1, 1. pkt., at Energiklagenævnet

skal begrænse sin prøvelse til de forhold, der er klaget over, hvis en sag vedrører en afgørelse, som har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis en klage vedrører en afgørelse, der har betydning for etablering af vedvarende energianlæg i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, vil Energiklagenævnet i alle tilfælde alene skulle foretage en prøvelse af de forhold, der er klaget over, jf. dog nedenfor.

Den foreslåede bestemmelsen omfatter klager over alle afgørelser, der har direkte betydning for etablering af vedvarende energianlæg i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, herunder konkrete projekter i forbindelse med opstillingen af vindmøller eller solceller omfattet af § 2 i lov om fremme af vedvarende energi, projekter, der forudsætter fysisk planlægning efter planlovgivningen, miljøvurderinger o.l. Den foreslåede bestemmelse omfatter således både klager, der har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt i forbindelse med konkrete, igangværende projekter og generel planlægning, der har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt. Bestemmelsen omfatter endvidere repowering af sådanne anlæg. Efter det foreslåede forstås ved betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt såvel betydning for planlægning, projektlægning og opstilling af projektet som etablering af ledningsnet og tilslutning af vindmøller og solceller til elnettet o.l. i direkte forbindelse med det konkrete projekt.

Efter det foreslåede vil Energiklagenævnet dog som i dag fortsat efter omstændighederne have pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmål om overholdelse af gældende EU-ret eller tilsidesættelse af grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger om f.eks. habilitet. Uanset det foreslåede 2. pkt. kan nævnet således ikke i deres prøvelse se bort fra forvaltningsretlige garanti-forskrifter eller brud på EU-retten, som nævnet i medfør af Danmarks EU-retlige forpligtelser har pligt til at prøve. Nævnet skal dog ikke i forhold til nævnets prøvelse af mulige brud på EU-retten prøve forhold, som det ligger uden for de EU-retlige forpligtelser at prøve ex officio. Med forslaget sikres det, at hvis det ikke inden for grænsen for, hvad nævnet ifølge EU-retten skal prøve ex officio, kan konstateres, at afgørelsen fra 1. instansen indeholder fejl, som ikke er omfattet af det, der er klaget over, uden, at nævnet foretager en nærmere afdækning heraf i forbindelse med nævnets helt indledende behandling af sagen – skal nævnet ikke bruge tid og ressourcer på at afdække dette nærmere med henblik på at tage stilling til, om 1. instansens afgørelse skal ophæves og eventuelt hjemvises med henvisning hertil.

Det foreslås i § 10, stk. 1, 2. pkt., at Energiklagenævnet ved prøvelse af sager efter det foreslåede 1. pkt. skal lade myndighedens vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energi indgå med betydelig vægt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet skal lade myndigheden, som har truffet afgørelse i 1. instans' vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energi indgå med betydelig vægt, hvis nævnet i medfør af den lovgivning, der hjemler klageadgang til nævnet, skal foretage en fuld prøvelse af klagen, dvs. en prøvelse af såvel sagens retlige som faktiske forhold samt afgørelsens hensigtsmæssighed, jf. dog det foreslåede 1. pkt.

Myndigheden har typisk et særligt lokalkendskab og – når der er tale om kommuner – et folkevalgt mandat, idet sagen efter gældende ret behandles af eller på vegne af en kommunalbestyrelse. I det omfang en afgørelse fra myndigheden angår forhold, som har betydning for etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt og bl.a. beror på et skøn, skal Energiklagenævnet i sin prøvelse af skønnet lade myndighedens vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energi indgå med betydelig vægt. Den foreslåede bestemmelse supplerer således for disse klager de generelle bestemmelser om nævnets prøvelse, som fremgår af den lovgivning, der regulerer klageadgangen til nævnet, idet hensynet til etablering af vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt fremgår som et udtrykkeligt hensyn, der skal inddrages med en betydelig vægt. Den foreslåede bestemmelse understøtter således et politisk ønske om inden for gældende ret at fremme udbygningen af vedvarende energi.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at erhvervsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om, at stk. 1 skal finde anvendelse på andre former for vedvarende energianlæg, virksomhed eller infrastruktur i tilknytning hertil og anlæg til fangst, transport eller lagring af CO₂.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren efter forhandling med vedkommende minister vil kunne fastsætte regler om, at bestemmelsen i det foreslåede § 10, stk. 1, tilsvarende skal finde anvendelse på andre former for vedvarende energi, samt virksomhed eller infrastruktur i tilknytning hertil. Andre former for vedvarende energi vil eksempelvis kunne være Power-to-X, biogas, geotermi og andre teknologier, der adskiller sig fra kul og andre fossile brændsler ved blandt andet at være CO₂-neutrale.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Det følger af § 21, stk. 1, i forvaltningsloven, at den, der er part i en sag, på ethvert tidspunkt af sagens behandling kan forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse. Bestemmelsen gælder ikke, hvis 1) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse, 2) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser,

der taler imod en sådan udsættelse, eller 3) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes, jf. bestemmelsens stk. 2.

Det følger af § 2, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 992 af 27. august 2024 om behandling af klager vedrørende vedvarende energianlæg og fastsættelse af frister i Energiklagenævnet, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet kan undlade at afvise klagen efter 2. pkt., hvis der foreligger særlige forhold.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for afgivelse af udtalelser og fremlæggelse af oplysninger mv. fra sagens parter, øvrige berørte myndigheder og eksterne sagkyndige mv. til brug for sagens behandling. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke overholder fristen efter 1. pkt., medmindre der foreligger særlige forhold.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 3, at Energiklagenævnet kan beslutte, at en klager ikke kan fremsætte yderligere klagepunkter, og at sagens parter ikke kan afgive yderligere udtalelser eller fremkomme med yderligere oplysninger, når nævnet vurderer, at sagen er tilstrækkelig oplyst.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 4, at en klage uanset stk. 1 og 2 ikke kan afvises, hvis en afvisning vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser.

Det foreslås i § 11, stk. 1, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle sagen. Nævnet afviser sagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle sagen. Nævnet kan undlade at afvise sagen efter 2. pkt., hvis der foreligger særlige forhold.

Den foreslåede bestemmelse fraviger ikke officialprincippet, men den vil medføre, at der indføres udtrykkelig hjemmel til, at Energiklagenævnet vil kunne fastsætte en frist for klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan påbegynde behandlingen af klagen.

Det sker, at Energiklagenævnet modtager en klage, hvor det ikke fremgår klart, hvad der klages over, og nævnet vil således ikke have et tilstrækkeligt grundlag at påbegynde sagsbehandlingen og behandle klagen på. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at en klager ikke kan forhale behandlingen af en klage ved ikke at angive, hvad der klages over. Med bestemmelsens understreges det, at nævnet vil kunne fastsætte en rimelig frist for klager til at uddybe sin klage med nødvendige oplysninger, så nævnet enten kan påbegynde sagsbehandlingen og behandle klagen uden unødige forsinkelser eller afvise klagen. Det forudsæt-

tes således ikke, at sagen er fuldt oplyst, men alene at klagen har tilstrækkeligt klare og relevante klagepunkter og oplysninger til, at nævnet kan påbegynde sagsbehandlingen.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Energiklagenævnet vil skulle afvise klagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan påbegynde sagsbehandlingen og behandle klagen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at Energiklagenævnet som udgangspunkt vil skulle afvise at realitetsbehandle klagen, hvis klager alene har indsendt en foreløbig eller i øvrigt ikke fyldestgørende klage og ikke samarbejder ved indkommet for en rimelig frist fastsat af nævnet at uddybe klagen således, at den kan danne grundlag for, at nævnet kan påbegynde sagsbehandlingen. I sådanne tilfælde vil klagen altså efter fristens udløb skulle afvises. Hermed sikres, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi klager ikke har indsendt en fyldestgørende klage og ikke efterfølgende samarbejder om at sikre dette.

Energiklagenævnet vil dog kunne undlade at afvise en klage, hvis der foreligger særlige forhold. Nævnet skal i sin vurdering af, hvorvidt der foreligger særlige forhold, inddrage baggrunden for fristoverskridelsen eller den manglende oplysning af klagen, herunder navnlig om der foreligger undskyldelige omstændigheder, om der foreligger modstående hensyn til tredjemand, om det beror på nævnets forhold, at fristen ikke er blevet overholdt, længden af fristoverskridelsen og afgørelsens betydning for borgeren.

Energiklagenævnet har adgang til i klager over ansøgninger om tilladelser, som vil have betydning for muligheden for at etablere vedvarende energi i form af vindmøller eller solcelleanlæg, hvor væsentlige samfundshensyn til hurtig afklaring gør sig gældende, at fastsætte korte frister for klagens uddybning i de tilfælde, hvor der er indgivet en foreløbig eller ikke fyldestgørende klage. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvor der foreligger andre væsentlige samfundshensyn. Frister skal dog i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper altid være rimelige og fastsættes under hensyntagen til omstændighederne i den konkrete sag.

Beslutningen om, hvorvidt en klage skal afvises fra realitetsbehandling er en afgørelse, der følger de almindelige forvaltningsretlige regler og principper om eksempelvis parts høring og begrundelse.

Forvaltningsrettens almindelige forpligtelse for Energiklagenævnet til at vejlede en klager, fortage partshøring, adgangen til genoptagelse af en sag samt officialprincippet finder fortsat anvendelse.

Det foreslås i § 11, stk. 2, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for afgivelse af udtalelser og fremlæggelse af oplysninger mv. fra sagens parter, berørte myndigheder og eksterne sagkyndige mv. til brug for sagens behandling. Nævnet

afviser klagen, hvis klager ikke overholder fristen efter 1. pkt., medmindre der foreligger særlige forhold.

Den foreslåede bestemmelse, der er et supplement til § 21 i forvaltningsloven, jf. også dennes stk. 2, nr. 2 og 3, vil medføre, at der indføres en udtrykkelig bestemmelse om Energiklagenævnets adgang til at fastsætte frister for afgivelse af udtalelser, fremlæggelse af oplysninger mv. fra sagens parter, berørte myndigheder, eksterne sagkyndige mv. til brug for sagens behandling.

Hermed sikres det, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi klager, sagens øvrige parter, berørte myndigheder, eksterne sagkyndige mv. ikke samarbejder om sagens oplysning og uden unødigt ophold indsender de udtalelser eller oplysninger, som de mener er nødvendige for klagens behandling.

I klager over afgørelser, som har betydning for muligheden for at etablere vedvarende energi i form af et vindmølle- eller solcelleprojekt, hvor væsentlige samfundshensyn til hurtig afklaring gør sig gældende, forudsættes Energiklagenævnet i vid udstrækning efter den foreslåede bestemmelse at fastsætte korte frister for klagers og øvrige parter adgang til at afgive udtalelser eller supplere sagens oplysning enten med oplysninger, som de er nærmest til at fremlægge, eller oplysninger, som nævnet ikke umiddelbart har vurderet at have behov for, men som den pågældende mener bør indgå i behandlingen af klagen. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvor der foreligger andre væsentlige samfundshensyn. Frister skal dog altid fastsættes under hensyntagen til omstændighederne i den konkrete sag.

Den foreslåede bestemmelse, der ikke fraviger officialprincippet, vil endvidere medføre, at Energiklagenævnet vil kunne afvise en klage, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har besvaret nævnets anmodning.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at en klage afvises, hvis klager ikke samarbejder ved indkommet for en rimelig frist at indsende nødvendige udtalelser eller oplysninger, som Energiklagenævnet har anmodet om til brug for sagens oplysning, og som kun klager er i besiddelse af. Hermed sikres det, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi klager ikke på nævnets anmodning samarbejder om sagens oplysning.

Energiklagenævnet vil dog kunne undlade at afvise klagen, hvis der foreligger særlige forhold. Nævnet skal i sin vurdering af, hvorvidt der foreligger særlige forhold, inddrage baggrunden for fristoverskridelsen eller den manglende oplysning af klagen, herunder navnlig om der foreligger undskyldelige omstændigheder, om der foreligger modstående hensyn til tredjemand, om det kan bebrejdes nævnet, at fristen ikke er blevet overholdt, længden af fristoverskridelsen og afgørelsens betydning for borgeren.

Hvis en anden part end klager ikke samarbejder i forhold

til at indsende nødvendige udtalelser eller oplysninger, som Energiklagenævnet har anmodet om, og som kun den pågældende part er i besiddelse af, kan nævnet, hvis det vurderes forsvarligt, og oplysningsgrundlaget i øvrigt vurderes tilstrækkeligt, i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper beslutte at fortolke de manglende oplysninger på den for de øvrige parter mest gunstige måde og afgøre sagen på det forelæggende grundlag. Hermed sikres det, at tvister ikke trækker unødigt i langdrag til ulempe for de øvrige aktører ved, at behandlingen af klagen forsinkes, fordi en part ikke samarbejder om sagens oplysning.

Forvaltningsrettens almindelige forpligtelse for Energiklagenævnet til at vejlede en klager, fortage partshøring, adgangen til genoptagelse af en sag, aktindsigtsreglerne samt officelprincippet finder fortsat anvendelse.

Det foreslås i § 11, stk. 3, at Energiklagenævnet kan beslutte, at klager ikke kan fremsætte yderligere klagepunkter, og at sagens parter ikke kan afgive yderligere udtalelser eller fremkomme med yderligere oplysninger, når nævnet vurderer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til at træffe afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse, der er et supplement til § 21 i forvaltningsloven, jf. også dennes stk. 2, nr. 2 og 3, vil medføre, at Energiklagenævnet inden for rammerne af officelprincippet vil kunne beslutte, at klager ikke kan fremsætte yderligere klagepunkter og sagens parter ikke kan afgive yderligere udtalelser eller fremkomme med yderligere oplysninger, når nævnet vurderer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til at træffe afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes bl.a. anvendt i tilfælde, hvor tungtvejende hensyn til private eller offentlige interesser taler for en særlig hurtig afklaring, og i tilfælde, hvor der er parter, der i forbindelse med sagens behandling agerer på en måde, som unødigt forsinker dens afgørelse på en måde, som ikke står mål med de øvrige parter eller offentlighedens interesse i en afklaring af klagen. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere kunne anvendes, når det på baggrund af de oplysninger, der allerede indgår i sagen, vurderes, at sagsbehandlingen vil kunne koncentreres om et enkelt klagepunkt, der allerede er tilstrækkeligt oplyst, hvis det f.eks. efter en foreløbig gennemgang viser sig, at det pågældende klagepunkt indebærer, at den indklagede afgørelse skal ophæves.

Energiklagenævnet vil med den foreslåede bestemmelse fortsat i medfør af officelprincippet være forpligtet til at sikre, at der foreligger de oplysninger og foretages de undersøgelser, som er nødvendige for, at nævnet har et tilstrækkeligt og forsvarligt grundlag at træffe sine afgørelser på.

Forvaltningsrettens almindelige forpligtelse for Energiklagenævnet til at vejlede en klager, fortage partshøring, adgangen til genoptagelse af en sag samt aktindsigtsreglerne finder fortsat anvendelse.

Det foreslås i § 11, stk. 4, at en klage uanset stk. 1 og 2 ikke kan afvises, hvis en afvisning vil være i strid med internati-

onale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Det følger af § 50 a, stk. 2, i gasforsyningsloven, at erhvervsministeren fastsætter Energiklagenævnets forretningsorden.

Der findes i lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet, lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, lov om fremme af vedvarende energi, lov om varmforsyning, lov om CO₂-kvoter, lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om elforsyning, lov om gasforsyning, lov om fjernkøling, lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram og om Green Labs DK-programmet, offshore-sikkerhedsloven, lov om rørført transport af CO₂, vandforsyningsloven og lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. forskellige bemyndigelsesbestemmelser til at fastsættes nærmere regler om betaling af gebyr ved indgivelse af klage til Energiklagenævnet. Hjemlerne er ikke udnyttet i dag.

Det følger af § 68, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi, at Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse, herunder fastsætte mål for nævnets sagsbehandlingstid.

Det foreslås i § 12, stk. 1, at erhvervsministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter Energiklagenævnets forretningsorden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte en række regler for Energiklagenævnets virksomhed og opgavevaretagelse, og dette skal ske i en bekendtgørelse for nævnet. Forretningsordenen kan herefter bl.a. indeholde bestemmelser om nævnets administration og virke, og sagernes forberedelse og behandling. Beskrivelsen af indholdet i forretningsordenen er ikke udtømmende, idet forretningsordenen i almindelighed skal indeholde de regler, som er relevante for at understøtte en funktionsdygtig nævnsorganisation.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en sag for Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en sag for Energiklagenævnet.

Fastsættelsen af regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en sag for Energiklagenævnet vil ske i overens-

stemmelse med Finansministeriets til en hver tid gældende budgetvejledning og i relevant omfang i henhold til Århuskonventionens artikel 9, stk. 4, hvorefter det ikke må være »uoverkommeligt dyrt« at klage ved klager omfattet af konventionen. Betaling af gebyr ved indbringelse af en sag for nævnet vil have karakter af adfærdsregulering, og det vil således ikke medføre fuld dækning af omkostningerne forbundet med nævnets drift, hvorfor hjemmel hertil skal tilvejebringes i særlig bevillingsbestemmelse eller med Finansministeriets godkendelse, jf. kapitel 2.3.1. i Budgetvejledning 2021. Det gebyr, der vil kunne fastsættes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, vil således i intet tilfælde kunne overstige de omkostninger, der er forbundet med den enkelte sags behandling i nævnet.

Den foreslåede bestemmelse viderefører de eksisterende bemyndigelsesbestemmelser i sektorlovgivningen, der som en følge heraf foreslås ophævet.

Det foreslås i § 12, stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte mål for Energiklagenævnets sagsbehandlingstid, herunder om, at Folketinget skal orienteres, hvis et fastsat mål ikke overholdes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren kan fastsætte sådanne mål for sagsbehandlingstiden, som Energiklagenævnet, der, jf. den foreslåede § 13, stk. 1, sekretariatsbetjenes af Nævnenes Hus, i sin disponering af ressourcer samt behandling, herunder tilskæring af sager, skal styre efter.

På baggrund af de politiske aftaler fra 2020 og 2022 forudsættes det for nuværende, at der i bekendtgørelse fastsættes mål for sagsbehandlingstiden på sager om VE-projekter vedrørende sol og vind med virkning indtil udgangen af 2026.

På sigt vil der kunne fastsættes mål for andre sager med særlig prioritering f.eks. CO₂, Power-to-X, biogas, fjernvarme, lagring af energi og infrastruktur til transport af grøn strøm, der ligeledes forventes at være væsentlige for VE-udbygningen frem mod 2030 samt andre politisk prioriterede sagsområder, ligesom det eksisterende mål for VE-projekter vedrørende sol og vind vil kunne forlænges. Det er en forudsætning herfor, at erhvervsministeren sikrer, at Energiklagenævnet har de fornødne ressourcer til en sådan prioritering.

Der vil ligeledes med hjemmel i bestemmelsen blive fastsat regler om, at Folketinget skal orienteres, hvis et fastsat mål ikke overholdes. I praksis vil det være Nævnenes Hus, der som sekretariat for Energiklagenævnet gør erhvervsministeren opmærksom herpå, hvis målene ikke overholdes, med henblik på at ministeren skal orientere Folketinget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Det følger af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 664 af 19.

juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at formanden med bistand fra Energiklagenævnets sekretariat tilrettelægger nævnets arbejde, fastlægger tid, sted og dagsorden for nævnets møder og drager omsorg for udførelsen af nævnets beslutninger.

Det følger af retsplejelovens § 260, stk. 3, nr. 4, at der kan mødes for en part i retten ved personer, der er ansat hos parten for et tidsrum, der ikke er kortere end 1 måned, og – når parten ikke selv er advokat – ikke med det særlige formål at møde i retten.

Nævnenes Hus fungerer som fællessekretariat for en række klagenævn. De medarbejdere, der betjener Energiklagenævnet, er således ansat i Nævnenes Hus og ikke direkte i nævnet.

Det foreslås i § 13, stk. 1, at Energiklagenævnet sekretariatsbetjenes af Nævnenes Hus.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det fremgår udtrykkeligt af loven, at ansatte medarbejdere i Nævnenes Hus bl.a. kan forberede de enkelte nævnsmøder, hvis sådanne afholdes, skrive udkast til breve og afgørelser efter anvisning fra formanden eller en eventuel næstformand, og kan oplyse og behandle sagerne, ligesom de kan udføre andre opgaver, der naturligt indgår i sekretariatsbetjening af Energiklagenævnet.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at ansatte i Nævnenes Hus i spørgsmål om møderet for retten i medfør af retsplejeloven § 260, stk. 3, nr. 4, anses for at være ansat i Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansatte i Nævnenes Hus vil kunne møde i retten for Energiklagenævnet, når betingelserne i retsplejelovens § 260, stk. 3, nr. 4, i øvrigt er opfyldt. Det indebærer, at den ansatte ikke må være ansat for et tidsrum, der er kortere end 1 måned, samt at den ansatte – når parten ikke selv er advokat – ikke må være ansat med det særlige formål at møde i retten. Det er endvidere en betingelse, at nævnet er part i den pågældende retssag.

§ 13, stk. 2, berører ikke i øvrigt ansættelsesforholdene eller -vilkårene for de ansatte i Nævnenes Hus.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Det følger af flere af de sektorlove, som hjemler klageadgang til Energiklagenævnet, at nævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og at nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, senest 6 måneder efter at nævnets afgørelse er truffet.

Det foreslås i § 14, stk. 1, at Energiklagenævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed,

medmindre andet følger af den lovgivning, som afgørelsen er truffet efter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der etableres en generel bestemmelse om, at Energiklagenævnets afgørelser er endelige og ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen vil finde anvendelse, når andet ikke fremgår af den sektorlov, der hjemler klageadgang til nævnet.

Det foreslås i § 14, stk. 2, at Energiklagenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, senest 6 måneder efter at nævnets afgørelse er truffet, medmindre andet følger af den lovgivning, som afgørelsen er truffet efter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, senest 6 måneder efter at nævnets afgørelse er truffet, medmindre andet følger af den lovgivning, som afgørelsen er truffet efter. Fristen er fastsat i lyset af, at der er et behov for, at afgørelsens adressat eller tredjeparter kan agere i tillid til nævnets afgørelser uden at risikere domstolsindbringelse lang tid efter, at en afgørelse er truffet. Det vil være op til domstolene at vurdere betydningen af en fristoverskridelse, såfremt nævnets afgørelse indbringes for domstolene efter udløbet af fristen på 6 måneder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Det følger af § 7 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at en klage skal indgives skriftligt til nævnet, og at klagen skal være kommet frem til nævnet senest ved kontortids ophør på den dag, hvor klagefristen udløber.

Det foreslås i § 15, stk. 1, at indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation om sagen med Energiklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening, medmindre klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post efter reglerne herom i lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at borgere og virksomheder mv. som hovedregel vil være forpligtede til at anvende digital selvbetjening ved indgivelse af klage til Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at i tilfælde, hvor der er behov for at kommunikere yderligere om sagen, vil dette skulle ske via digital selvbetjening. Det kan f.eks. være i forbindelse med udveksling af supplerende oplysninger eller udtalelser.

Kravet om anvendelse af digital selvbetjening ved indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation med Energiklagenævnet vil dog ikke finde anvendelse i forhold til klager, som er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post

efter reglerne herom i lov om Digital Post fra offentlige afsendere. Behandlingen af sådanne klager vil herefter ikke skulle afvente, at nævnet træffer en konkret afgørelse om, hvorvidt der foreligger særlige forhold, der kan begrunde, at klagen ikke skal afvises.

Hvis en myndighed modtager en klage over en afgørelse truffet af denne uden brug af digital selvbetjening fra en klager, som er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post, vil det herefter påhvile denne myndighed at oprette klagen i den digitale selvbetjeningsløsning, som anvendes i forbindelse med videresendelse af klagen til Energiklagenævnet. Den myndighed, som har truffet den påklagede afgørelse, vil i den forbindelse tage stilling til, om den ønsker at fastholde sin afgørelse. Modtager nævnet en klage direkte fra en klager, som er fritaget fra Digital Post, vil forvaltningslovens almindelige regler om vejledning og videresendelse finde anvendelse, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 1-2.

Det vil i den forbindelse påhvile den myndighed, som modtager klagen, at undersøge, hvorvidt klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post.

Hvis en klage indgives af flere personer i fællesskab, f.eks. en forening, vil indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation om sagen med Energiklagenævnet skulle ske ved anvendelse af digital selvbetjening, medmindre samtlige deltagende personer er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post. Hvis en klage i et sådant tilfælde modtages uden anvendelse af digital selvbetjening vil nævnet som hovedregel afvise klagen, jf. det foreslåede stk. 2, medmindre der foreligger særlige forhold, jf. det foreslåede stk. 3-5.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre, at borgere, der alene er fritaget fra brug af andre offentlige selvbetjeningsløsninger, f.eks. minretssag.dk eller lignende, også automatisk vil være fritaget fra at indgive klage mv. ved digital selvbetjening.

Det forudsættes, at en egnet digitalselvbetjeningsløsning stilles til rådighed. Energiklagenævnet benytter sig af Nævnenes Hus' klageportal, hvor det er muligt at indgive klager over afgørelser truffet af Energistyrelsen, Forsyningstilsynet og kommunerne. Det er med den foreslåede bestemmelse ikke hensigten, at øvrige 1. instanser skal tilknyttes Nævnenes Hus' klageportal, hvorfor klager over afgørelser truffet af andre end Energistyrelsen, Forsyningstilsynet og kommunerne forsat vil kunne indgives via digital post eller e-mail til nævnet.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at Energiklagenævnet skal afvise en klage, der ikke er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, jf. dog det foreslåede stk. 3-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet som udgangspunkt vil skulle afvise en sag, der ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening.

En afvisning af at tage en sag under realitetsbehandling på grund af manglende anvendelse af den digitale selvbetjening

ved indgivelse af klage er en afgørelse, som indebærer den sagsbehandling, der følger de almindelige forvaltningsretlige regler og principper om eksempelvis partshøring og begrundelse.

Energiklagenævnets afgørelse om afvisning af en klage på grund af manglende anvendelse af digital selvbetjening kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, medmindre det følger af den lovgivning, som den påklagede afgørelse er truffet i medfør af.

Det er ikke hensigten med kravet om obligatorisk anvendelse af digital selvbetjening mv. at ændre, hvordan Energiklagenævnet hidtil i sin praksis har håndteret og afgjort situationer, hvor klagefristen overskrides. Nævnet skal efter forslaget på samme måde som hidtil afgøre, om procesforudsætningerne for behandlingen af en klage ved nævnet er opfyldt. Videre foreslås det, at hvis klager har behov for at kommunikere yderligere med nævnet eller 1. instansen omkring sagen, skal det ske via den digitale selvbetjening. Det kan f.eks. være i forbindelse med partshøring eller indgivelse af supplerende oplysninger.

Det foreslås i § 15, stk. 3, at Energiklagenævnet kan undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at klager ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet kan undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at klager ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening. Ligeledes vil den efterfølgende kommunikation om sagen med klager også kunne foregå uden anvendelse af digital selvbetjening.

Særlige forhold kan for eksempel foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens, uden at borgeren er fritaget fra Digital Post. Ligeledes for borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogvanskeligheder, hvor hjælp og vejledning fra myndigheden eller Energiklagenævnet ikke konkret vurderes at være en egnet løsning. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke kan anvende digital selvbetjening. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der kan anvende digital selvbetjening, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

Der vil også være tale om, at særlige forhold gør sig gældende, hvis en borger ikke er i besiddelse af et kredittkort, da borgeren i den valgte digitale selvbetjeningsløsning, under forudsætning af at bemyndigelsen i § 12, stk. 2, udnyttes, vil skulle indtaste betalingsoplysninger samtidig med indtastningen af klage. Den digitale selvbetjeningsløsning sikrer i den forbindelse, at klagegebyret opkræves.

Særlige forhold vil også gøre sig gældende, hvor klager ikke kan få udstedt MitID, fordi klager ikke har et personnummer

eller ikke kan legitimere sig fyldestgørende. I dette tilfælde kan klager ikke indgive klage digitalt. For så vidt angår en klager, der ikke er registret med CPR med bopæl eller fast opholdssted i Danmark, herunder en hjemløs eller borger bosat i udlandet, stilles der særlige identifikationskrav, der kan vanskeliggøre erhvervelse af MitID. En sådan klager vil derfor som udgangspunkt ikke kunne indgive klagen digitalt og skal betjenes på anden vis. Såfremt klager alligevel har fået anskaffet sig MitID, eksempelvis ved personligt fremmøde i borgerservice eller via dansk ambassade i udlandet, vil borgeren skulle indgive klage digitalt.

Foreligger der særlige forhold, der gør, at klager ikke kan eller må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, vil Energiklagenævnet efter forslaget skulle tilbyde klager en alternativ klagemulighed.

Det foreslås i § 15, stk. 4, at Energiklagenævnet ikke vil kunne afvise en klage, hvis en afvisning vil være i strid med internationale eller EU-retlige forpligtelser om ret til at klage over trufne afgørelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet ikke vil kunne afvise en klage, hvis afvisningen vil stride mod de internationale og EU-retlige forpligtelser, der følger af f.eks. Århuskonventionen og miljøoplysningsdirektivet. Det følger blandt andet af disse regler, at klageberettigede skal have adgang til at få efterprøvet visse afgørelser, handlinger eller undladelser på miljøområdet enten ved domstolene eller ved et uafhængigt organ. Endvidere skal der stilles tilstrækkelige og effektive retsmidler til rådighed, der skal være rimelige, retfærdige, betimelige og ikke uoverkommeligt dyre. Reglerne stiller ikke krav om, hvordan en klage skal indgives, men den digitale ramme for prøvelsen må ikke udgøre en barriere for adgangen til klage eller hindre, at systemet er effektivt. Når der etableres en ordning, hvorefter der stilles krav om indgivelse af klage til nævnet ved anvendelse af digital selvbetjening, må det derfor sikres, at klageadgangen til nævnet reelt ikke afskæres eller begrænses i et omfang, der strider mod kravet om rimelige og effektive retsmidler. Den foreslåede bestemmelse om, at nævnet kan undlade at afvise en klage, hvis afvisningen vil være i strid med internationale og EU-retlige forpligtelser, sikrer dette.

Det foreslås i § 15, stk. 5, at Energiklagenævnet kan undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare økonomiske fordele for nævnet eller 1. instans ved at behandle sagen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet kan undlade at afvise en klage, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare økonomiske fordele for nævnet eller 1. instans ved at behandle klagen. Det kan f.eks. være, hvis en klage indeholder så mange data, at den digitale selvbetjening ikke er indrettet til at håndtere denne. Der vil i sådanne tilfælde være tale om, at der ud fra en samlet vurdering

er klare økonomiske fordele ved at behandle klagen uden indgivelse ved anvendelse af digital selvbetjening.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

Det følger af § 19, stk. 1, i forvaltningsloven, at såfremt en part ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan endvidere fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Det foreslås i § 16, stk. 1, at forvaltningslovens § 19 ikke finder anvendelse for oplysninger, som er tilgængelige for en part via digital selvbetjening.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forvaltningslovens § 19 om pligten til at foretage partshøring ikke vil finde anvendelse i forhold til oplysninger, som er tilgængelige for en part via digital selvbetjening.

Det forudsættes, at en part med adgang til digital selvbetjening selv vil orientere sig i nyt materiale, som gøres tilgængeligt, således at parten kan antages at være bekendt med oplysningerne, og at vedkommende er klar over, at oplysningerne kan eller vil blive brugt i forbindelse med afgørelsen af sagen. Det bemærkes, at en part med adgang til digital selvbetjening i dag modtager en advisering, når der er nyt materiale tilgængeligt, og det forudsættes med forslaget at dette også fremover vil være tilfældet. En part med adgang til digital selvbetjening vil herefter modtage en orientering, når der er nyt materiale tilgængeligt, således at vedkommende kan orientere sig heri.

Energiklagenævnet vil fortsat være forpligtet til at foretage partshøring efter forvaltningslovens § 19 i forhold til parter, som ikke har adgang til digital selvbetjening, eller som er fritaget for brug heraf. I overensstemmelse med officialmaksimen vil nævnet desuden fortsat være forpligtet til at indhente relevante oplysninger fra parter som led i sagernes oplysning, herunder i form af høringer med henblik på at belyse problemstillinger, som nævnet ikke i forvejen har oplysninger om.

Det foreslås i § 16, stk. 2, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for parten til at afgive en udtalelse, når nye oplysninger bliver gjort tilgængelige via digital selvbetjening.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet vil kunne fastsætte en frist for parten til at afgive en udtalelse, når nye oplysninger bliver gjort tilgængelige via digital selvbetjening. Nævnet bør navnlig fastsætte en

frist for en part til at afgive en udtalelse, hvis oplysningerne er til ugunst for parten og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Ved fastsættelsen af en frist for at afgive en udtalelse bør den pågældende part gives rimelig tid til at sætte sig ind i de nye oplysninger, som er blevet gjort tilgængelige samt tid til at overveje en eventuel udtalelses form og indhold. Ved fastsættelsen af fristens længde vil der bl.a. kunne lægges vægt på oplysningernes kompleksitet og omfang, samt om der er tale om oplysninger af en karakter, der gør, at parten typisk vil have en interesse i at lade en repræsentant eller sagkyndige vurdere sagen inden afgivelse af en udtalelse. Fastsættelse af en frist vil dog efter en konkret vurdering kunne undlades, hvis det efter oplysningernes karakter eller sagens beskaffenhed i øvrigt må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Tilsvarende vil gælde, hvis udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse, eller hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse.

Energiklagenævnet vil med den foreslåede bestemmelse have mulighed for at fastsætte en fast frist i alle eller udvalgte sagstyper, som parten automatisk får besked om via digital selvbetjening, når nye oplysninger bliver tilgængelige. Dette forudsætter dog, at fristen efter en konkret vurdering forlænges efter anmodning fra parten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Det følger af § 7 i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet, at klagen skal indgives skriftligt til nævnet, og at klagen skal være kommet frem til nævnet senest ved kontortids ophør på den dag, hvor klagefristen udløber.

Det er i dag muligt at indgive en klage til Energiklagenævnet via digital selvbetjening, via digital post eller via e-mail, og der findes ikke regler om remonstration, hvordan klagen indgives eller for brug af digital kommunikation.

Det foreslås i § 17, stk. 1, at en klage til Energiklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, videresende klagen til nævnet snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Myndigheden vil i de fleste tilfælde kunne videresende klagen til Energiklagenævnet umiddelbart efter klagefristens udløb eller, når dette ikke er muligt, ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis klagepunkterne vedrører komplicerede forhold. Myn-

digheden bør efter almindelige forvaltningsretlige principper orientere såvel klager som nævnet, hvis 3-ugers-fristen undtagelsesvist ikke kan overholdes, med angivelse af hvorfor fristen ikke kan overholdes, samt hvornår klagen kan forventes videresendt.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at når myndigheden videresender klagen til Energiklagenævnet, sender myndigheden samtidig en kopi af sin udtalelse til de i sagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til nævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Det foreslås i § 17, stk. 3, at myndigheden straks skal underrette Energiklagenævnet, hvis myndigheden, efter at klagen er videresendt til nævnet, indgår i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klager om forhold, der er af betydning for klagen. Nævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil forhandlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energiklagenævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, mens der forhandles om forhold, der er af betydning for klagen.

Det foreslås i § 17, stk. 4, at myndighedens videresendelse af klagen til Energiklagenævnet og efterfølgende kommunikation om sagen med nævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klagen ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor nævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Det foreslås i § 17, stk. 5, at indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Energiklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 1, 3. og 4. pkt., og stk. 2 ikke anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, og fremgår det ikke, at klagen er indgivet af en klager, som er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post, skal myndigheden snarest videresende klagen til Energiklagenævnet, således at nævnet kan træffe afgørelse om, hvorvidt der kan ske fritagelse, eller om klagen skal afvises.

Myndigheden vil derfor i den pågældende situation skulle afvente at foretage remonstration, da det ikke i forhold til fritagelsessagen er nødvendigt, at myndigheden forholder sig til, om myndigheden vil fastholde afgørelsen, ligesom det ikke er nødvendigt at videresendelsen af klagen er ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter. Dette vil derfor heller ikke kunne fremsendes til de i sagen involverede.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Det foreslås i § 18, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Det foreslås i § 18, stk. 2, at klager, der er indgivet før tidspunktet for lovens ikrafttræden, og som ikke er færdigbehandlet før lovens ikrafttræden, behandles efter reglerne i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de sager, som ikke er færdigbehandlet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, vil skulle behandles efter reglerne i denne lov.

Det foreslås i § 18, stk. 3, at for beskikkelser af nævnsmedlemmer, der er foretaget før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil beskikkelsesperiodens udløb.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beskikkelser, der foretages efter lovens ikrafttræden, behandles efter reglerne i denne lov.

Det foreslås i § 18, stk. 4, at beskikkelser, der foretages første gang efter lovens ikrafttræden kan ske for en længere periode end 4 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er muligt at ensrette beskikkelsesperioderne for det samlede Energiklagenævnet.

Til § 19

Til nr. 1

Det følger af § 6 b, stk. 1, i lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet, at ved afgørelser efter lovens § 6 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsraadet af 2 medlemmer med særlig sagkundskab inden for henholdsvis havmiljø og nedlægning af og transport gennem rørledninger på havbunden. Medlemmerne udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren (nu erhvervsministeren) kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 6 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det foreslås, at § 6 b i lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 2 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 20

Til nr. 1

Det følger af § 5 b i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, at ved afgørelser i medfør af lovens § 5 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra

Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af kulbrinter og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø. Medlemmerne udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 5 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det foreslås, at § 5 b i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 2 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 21

Til nr. 1

Det følger af § 66, stk. 4, i lov om fremme af vedvarende energi, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet træffe kan afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Det foreslås, at § 66, stk. 4, i lov om fremme af vedvarende energi ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 6, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til nr. 2 og 3

Det følger af § 68, stk. 1, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren (nu erhvervsministeren) kan fastsætte nærmere regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af lovens § 68, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse, herunder fastsætte mål for nævnets sagsbehandlingstid.

Det følger af lovens § 69, at ved afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 2 medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for elforsyning eller vedvarende energi, som udpeges af erhvervsministeren.

Det foreslås, at § 68, stk. 1, nr. 2, § 68, stk. 2 og § 69 i lov om fremme af vedvarende energi ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 2 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Den foreslåede ændring af § 68, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af vedvarende energi er en konsekvens af, at alle regler om Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensæt-

ning foreslås fastsat i den foreslåede lov om Energiklagenævnet. I den forbindelse foreslås § 68, stk. 1, nr. 2, i lov om fremme af vedvarende energi ophævet.

Til § 22

Til nr. 1, 2 og 3

Det følger af § 26 a, stk. 1, nr. 3, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren (nu erhvervsministeren) kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det foreslås, at § 26 a, stk. 1, nr. 3, i lov om varmforsyning ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Den foreslåede ændring af § 26 a, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om varmforsyning er en konsekvens af, at alle regler om Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensætning foreslås fastsat i den foreslåede lov om Energiklagenævnet. I den forbindelse foreslås § 26 a, stk. 1, nr. 3, i lov om varmforsyning ophævet.

Til nr. 4

Det følger af § 27, stk. 1, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren (nu erhvervsministeren) kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at § 27, stk. 1 og 2, i lov om varmforsyning ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 5 og 6, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 23

Til nr. 1

Det følger af § 22, stk. 3, nr. 2, i lov om CO₂-kvoter, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af lovens § 25, stk. 1, at ved behandling af klager inden for kvoteordningens område består Energiklagenævnet af de medlemmer, som afgør klager efter lov om elforsyning. Nævnets formand kan efter omstændighederne beslutte, at nævnet skal bestå af de medlemmer, som afgør klager efter lov om varmforsyning.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgø-

relse på nævnets vegne i sager, der behandles efter loven eller regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at § 22, stk. 3, nr. 2, og § 25 i lov om CO₂-kvoter ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 5, 6 og 12 der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 24

Til nr. 1

Det følger af § 37 b i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, at ved afgørelser i henhold til lovens § 37 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsraadet, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af det pågældende råstof eller inden for den pågældende lagring eller anden anvendelse af undergrunden og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø. Medlemmerne udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af bestemmelsen stk. 2, at Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter lovens § 37 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det foreslås, at § 37 b i lov om anvendelse af Danmarks undergrund ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede § 2 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 25

Til nr. 1

Det følger af § 89, stk. 5, i lov om elforsyning, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter loven eller regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at § 89, stk. 5, i lov om elforsyning ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 6, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til nr. 2 og 3

Det følger af § 90, stk. 1, nr. 2, i lov om elforsyning, at Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse, herunder fastsætte mål for nævnets sagsbehandlingstid.

Det følger af lovens § 91, at ved afgørelser efter loven eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 2 medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for elforsyning, som udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det foreslås, at § 90, stk. 1, nr. 2, § 90, stk. 2, og § 91 i lov om elforsyning ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede § 2 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Den foreslåede ændring af § 90, stk. 1, nr. 1, i lov om elforsyning er en konsekvens af, at alle regler om Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensætning foreslås fastsat i den foreslåede lov om Energiklagenævnet. I den forbindelse foreslås § 90, stk. 1, nr. 2, i lov om elforsyning ophævet.

Til § 26

Til nr. 1, 2 og 3

Det følger af § 50 a i lov om gasforsyning, at Erhvervsministeren nedsætter et uafhængigt ankenævn (Energiklagenævnet), der består af op til 7 medlemmer, som skal repræsentere et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold og besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand udpeges af ministeren.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Erhvervsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Det følger af lovens § 52, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af lovens § 53, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at § 50 a, § 52, nr. 3, og § 53 i lov om gasforsyning ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede § 1, 2, 5, 6 og 12 der viderefører de hidtil gældende regler.

Den foreslåede ændring af § 52, nr. 1 og 2, i lov om gasforsyning er en konsekvens af, at alle regler om Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensætning foreslås fastsat i den foreslåede lov om Energiklagenævnet. I den forbindelse foreslås § 52, nr. 3, i lov om gasforsyning ophævet.

Til § 27

Til nr. 1

Det følger af § 7, stk. 5, i lov om fjernkøling, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af klage for Energiklagenævnet over afgørelser truffet efter lovens § 6 b om oprindelsesgarantier eller regler udstedt i medfør heraf.

Det følger af lovens § 8, at ved behandling af klager over afgørelser efter loven eller regler udstedt i henhold til loven erstattes Dansk Industris og Landbrugsraadets repræsentanter i Energiklagenævnet af 2 medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for fjernkølingsvirksomhed. Disse udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at § 7, stk. 5, og § 8 i lov om fjernkøling ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 2, 6 og 12 der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 28

Til nr. 1

Det følger af § 20, stk. 5, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved behandling af klager over afgørelser som nævnt i lovens § 20, stk. 1, og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af bestemmelsens stk. 6, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at § 20, stk. 5 og 6, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 5, 6 og 12 der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 29

Til nr. 1

Det følger af § 22 i lov om Energinet, at afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af lovens § 4, stk. 3-5, og § 4 a for så vidt angår eltransmissionsnet kan påklages til Energiklagenævnet efter reglerne i §§ 89 og 91 i lov om elforsyning og, for så vidt angår gastransmissionssystemer, efter reglerne i §§ 51 og 53 i lov om gasforsyning.

Det foreslås, at § 22, stk. 1, i lov om Energinet ændres, således at »reglerne i §§ 89 og 91« ændres til: » § 89« og »reglerne i §§ 51 og 53« ændres til: »§ 51«.

Ændringen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 2, 5 og 6, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 30

Til nr. 1, 2 og 3

Det følger af § 29, stk. 4, nr. 3, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af bestemmelsens stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved behandling af klager som nævnt i stk. 1.

Det foreslås, at § 29, stk. 4, nr. 3, og stk. 5, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 5 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Den foreslåede ændring af § 29, stk. 4, nr. 1 og 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger er en konsekvens af, at alle regler om Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensætning foreslås fastsat i den foreslåede lov om Energiklagenævnet. I den forbindelse foreslås § 29, stk. 4, nr. 3, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger ophævet.

Til § 31

Til nr. 1

Det følger af § 16, stk. 5, i lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram og om Green Labs DK-programmet, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af bestemmelsens stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved behandling af klager efter stk. 2.

Det følger af bestemmelsens stk. 7, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter loven eller regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at § 16, stk. 5-7, i lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram og om Green Labs DK-programmet ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 5, 6 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 32

Til nr. 1 og 2

Det følger af § 67, stk. 4, nr. 2, i offshoresikkerhedsloven, at Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det følger af bestemmelsens stk. 6, at ved afgørelser efter loven eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 2 sagkyndige medlemmer, der udpeges af beskæftigelsesministeren, 1 medlem, der repræsenterer arbejdstagerorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet, og 1 medlem, der repræsenterer arbejdsgiverorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet. Beskæftigelsesministeren udpeger de pågældende medlemmer. Udpegningen af de 2 medlemmer, som repræsenterer henholdsvis arbejdsgiverorganisationerne og arbejdstagerorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet, sker efter indstilling fra de respektive organisationer.

Det foreslås, at § 67, stk. 4, nr. 2, og stk. 6, i offshoresikkerhedsloven ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 2 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Den foreslåede ændring af § 67, stk. 4, nr. 1, i offshoresikkerhedsloven er en konsekvens af, at alle regler om Energiklagenævnets nedsættelse, virke og sammensætning foreslås fastsat i den foreslåede lov om Energiklagenævnet. I den forbindelse foreslås § 67, stk. 4, nr. 2, i offshoresikkerhedsloven ophævet.

Til § 33

Til nr. 1

Det følger af § 12, stk. 3, i lov om statstilskud til elintensive virksomheder, at ved behandling af en klage efter stk. 1 består Energiklagenævnet af de medlemmer, som fremgår af § 5 i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

Det følger af bestemmelsens stk. 6, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås, at § 12, stk. 3 og 6, i lov om statstilskud til elintensive virksomheder ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 5 og 6, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 34

Til nr. 1

Det følger af § 21, stk. 6, i olieberedskabsloven, at ved Energiklagenævnets behandling af sager efter denne lov el-

ler regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling af Dansk Industri og Landbrugsraadet, af 2 sagkyndige medlemmer, der udpeges af klima-, energi- og bygningsministeren efter indstilling fra Energi- og olieforum for 4 år ad gangen. Genudpegning kan finde sted.

Det foreslås, at § 21, stk. 6, i olieberedskabsloven ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 2, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 35

Til nr. 1

Det følger af § 100 c i miljøbeskyttelsesloven, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås, at § 100 c i miljøbeskyttelsesloven ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 5 og 6, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 36

Til nr. 1

Det følger af § 31 i lov om rørført transport af CO₂, at ved afgørelser i henhold til § 30, stk. 1, erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for etablering og drift af gastransporterende rørledninger og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for miljø. Medlemmerne udpeges af erhvervsministeren.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 30 og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Det foreslås, at § 31 i lov om rørført transport af CO₂ ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 2 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 37

Til nr. 1

Det følger af § 15, stk. 5, i lov om supplerende bestemmelser til forordningen om reduktion af metanemissioner i energisektoren, at Energiklagenævnets formand efter nærmere

aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter regler omfattet af metanordningen.

Det foreslås, at § 15, stk. 5, i lov om supplerende bestemmelser til forordningen om reduktion af metanemissioner i energisektoren ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 6, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 38

Til nr. 1

Det følger af § 80 d i vandforsyningsloven, at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Det følger af lovens § 80 e, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås, at §§ 80 d og 80 e i vandforsyningsloven ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 6 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 39

Til nr. 1

Det følger af § 8 b i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v., at Energiklagenævnets formand efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Det følger af lovens § 8 c, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås, at §§ 8 b og 8 c i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. ophæves.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 6 og 12, der viderefører de hidtil gældende regler.

Til § 40

Det foreslås, at loven ikke skal gælde og ikke skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da sagsområdet er overtaget af Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 19

§ 6 b. Ved afgørelser efter § 6 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsraadet af 2 medlemmer med særlig sagkundskab inden for henholdsvis havmiljø og nedlægning af og transport gennem rørledninger på havbunden. Medlemmerne udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 6 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 5 b. Ved afgørelser i medfør af § 5 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af kulbrinter og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø. Medlemmerne udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 5 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 66 ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 5. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter

I lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 27. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. § 6 b ophæves

§ 20

I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 200 af 27. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. § 5 b ophæves.

§ 21

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 6. september 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 66, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

loven, skal være anlagt, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

§ 68 Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om

1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler fastsat i medfør af loven træffes af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af Forsyningstilsynet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, og at afgørelser truffet af en kollektiv elforsyningsvirksomhed som nævnt i § 57, stk. 1, eller en institution under Klima-, energi- og forsyningsministeriet eller anden myndighed, som ministeren i henhold til § 70 har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, og

2) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse, herunder fastsætte mål for nævnets sagsbehandlingstid.

§ 69 Ved afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 2 medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for elforsyning eller vedvarende energi, som udpeges af erhvervsministeren.

§ 26 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller efter regler udstedt i henhold til loven træffes af kommunalbestyrelsen, klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet,

2) at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Forsyningstilsynet eller anden statslig myndighed i henhold til en bemyndigelse efter § 24 b, stk. 1, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, og

3) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 27. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager,

2. I § 68, stk. 1, nr. 1, ændres », og« til: ».«.

3. § 68, stk. 1, nr. 2, § 68, stk. 2, og § 69, ophæves.

§ 22

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 a, stk. 1, nr. 1, ændres »Energiklagenævnet,« til: »Energiklagenævnet, og«.

2. I § 26 a, stk. 1, nr. 2, ændres », og« til: ».«.

3. § 26 a, stk. 1, nr. 3, ophæves.

4. § 27, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 3. Energiklagenævnet kan hos de af loven omfattede anlæg indhente oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af nævnets opgaver efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

§ 23

I lov om CO₂-kvoter, jf. lov nr. 1767 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

§ 22. Erhvervsministeren kan inden for sit ansvarsområde fastsætte regler om følgende:

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om følgende:

- 1) ---

2) Betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

1. § 22, stk. 3, nr. 2, og § 25 ophæves.

§ 25. Ved behandling af klager inden for kvoteordningens område består Energiklagenævnet af de medlemmer, som afgør klager efter lov om elforsyning. Nævnets formand kan efter omstændighederne beslutte, at nævnet skal bestå af de medlemmer, som afgør klager efter lov om varmforsyning.

Stk. 2. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

§ 24

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbeholdtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som ændret ved § 34 i lov nr. 612 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. § 37 b ophæves.

§ 37 b. Ved afgørelser i henhold til § 37 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsraadet, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for efterforskning og indvinding af det pågældende råstof eller inden for den pågældende lagring eller anden anvendelse af undergrunden og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for havmiljø. Medlemmerne udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 37 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 25

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 2605 af 28. december 2021, § 4 i lov nr. 640 af 11. juni 2024 og senest ved § 5 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

§ 89. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 6. ---

1. § 89, *stk. 5*, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter *stk. 5*.

§ 90 Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af Forsyningstilsynet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, samt at afgørelser truffet af en kollektiv elforsyningsvirksomhed som nævnt i § 68 a, *stk. 2*, eller en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller anden myndighed, som ministeren i henhold til § 92 har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, og

2) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sagsbehandling og prøvelse, herunder fastsætte mål for nævnets sagsbehandlingstid.

2. I § 90, *stk. 1, nr. 1*, ændres », og« til: ».«.

3. § 90, *stk. 1, nr. 2*, § 90, *stk. 2*, og § 91 ophæves.

§ 91 Ved afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 2 medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for elforsyning, som udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

§ 26

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 674 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 50 a, § 52, *nr. 3*, og § 53 ophæves.

§ 50 a. Erhvervsministeren nedsætter et uafhængigt ankenævn (Energiklagenævnet), der består af op til 7 medlemmer, som skal repræsentere et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold og besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand udpeges af ministeren.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

§ 52. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af Forsyningstilsynet, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet,

2) at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 54 ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, og

3) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 53. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af klage for Energiklagenævnet over afgørelser truffet efter § 6 b om oprindelsesgarantier eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 8. Ved behandling af klager over afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven erstattes Dansk Industris og Landbrugsraadets repræsentanter i Energiklagenævnet af 2 medlemmer med særlig økonomisk eller teknisk sagkundskab inden for fjernkølingsvirksomhed. Disse udpeges af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 2. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

§ 20. ---

2. I § 52, nr. 1, ændres »Energiklagenævnet,« til: »Energiklagenævnet, og.«.

3. I § 52, nr. 2, ændres », og« til: ».«.

§ 27

I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 6. marts 2023, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 5, og § 8 ophæves.

§ 28

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1336 af 12. september 2024, foretages følgende ændring:

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved behandling af klager over afgørelser som nævnt i stk. 1 og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Stk. 6. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der skal behandles efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

§ 22. Afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 4, stk. 3-5, og § 4 a kan, for så vidt angår eltransmissionsnet, påklages til Energiklagenævnet efter reglerne i §§ 89 og 91 i lov om elforsyning og, for så vidt angår gastransmissionssystemer, efter reglerne i §§ 51 og 53 i lov om gasforsyning.

Stk. 2. ---

§ 29. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af klima-, energi- og forsyningsministeren, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet,

2) at afgørelser truffet af en under klima-, energi- og forsyningsministeren oprettet institution, et udvalg eller en anden offentlig myndighed, som klima-, energi- og forsyningsministeren i henhold til § 31, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for ministeren, og

3) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved behandling af klager som nævnt i stk. 1.

1. § 20, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 29

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 9. marts 2023, som ændret ved § 35 i lov nr. 612 af 11. juni 2024 og § 6 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 22, stk. 1, ændres »reglerne i §§ 89 og 91« til: »reglen i § 89« og »reglerne i §§ 51 og 53« ændres til: »reglen i § 51«.

§ 30

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 4, nr. 1, ændres »Energiklagenævnet,« til: » Energiklagenævnet, og«.

2. I § 29, stk. 4, nr. 2, ændres », og« til: ».«.

3. § 29, stk. 4, nr. 3, og stk. 5, ophæves.

§ 31

I lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram og om Green Labs DK-programmet, jf. lovbe-

§ 16. ---*Stk. 2. ---**Stk. 3. ---**Stk. 4. ---*

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved behandling af klager efter stk. 2.

Stk. 7. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

§ 67. ---*Stk. 2. ---**Stk. 3. ---**Stk. 4. ---*

1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter en EU-forordning, loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af beskæftigelsesministeren, og

2) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Ved afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 2 sagkyndige medlemmer, der udpeges af beskæftigelsesministeren, 1 medlem, der repræsenterer arbejdstagerorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet, og 1 medlem, der repræsenterer arbejdsgiverorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet. Beskæftigelsesministeren udpeger de pågældende medlemmer. Udpegningen af de 2 medlemmer, som repræsenterer henholdsvis arbejdsgiverorganisationerne og arbejdstagerorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet, sker efter indstilling fra de respektive organisationer.

§ 12. ---*1) ---**2) ---**Stk. 2. ---*

kendtgørelse nr. 895 af 28. august 2019, foretages følgende ændring:

1. § 16, stk. 5-7, ophæves.

§ 32

I offshoresikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 6. februar 2018, som ændret ved § 34 i lov nr. 1436 af 29. juni 2021 og § 38 i lov nr. 612 af 11 juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 67, stk. 4, nr. 1, ændres », og« til: ».«.

2. § 67, stk. 4, nr. 2, og stk. 6 ophæves.

§ 33

I lov om statstilskud til elintensive virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 94 af 26. januar 2017, foretages følgende ændring:

Stk. 3. Ved behandling af en klage efter stk. 1 består Energiklagenævnet af de medlemmer, som fremgår af § 5 i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

Stk. 6. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 21. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

Stk. 6. Ved Energiklagenævnets behandling af sager efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling af Dansk Industri og Landbrugsraadet, af 2 sagkyndige medlemmer, der udpeges af klima-, energi- og bygningsministeren efter indstilling fra Energi- og olieforum for 4 år ad gangen. Genudpegning kan finde sted.

§ 100 c. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør heraf.

§ 31. Ved afgørelser i henhold til § 30, stk. 1, erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer, af 1 medlem med særlig sagkundskab inden for etablering og drift af gastransporterende rørledninger og 1 medlem med særlig sagkundskab inden for miljø. Medlemmerne udpeges af erhvervsministeren.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 30 og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

1. § 12, stk. 3 og 6, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter til stk. 3 og 4.

§ 34

I olieberedskabsloven, jf. lov nr. 354 af 24. april 2012, foretages følgende ændring:

1. § 21, stk. 6, ophæves.

§ 35

I miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. oktober 2024, foretages følgende ændring:

1. § 100 c ophæves.

§ 36

I lov om rørført transport af CO₂, jf. lov nr. 612 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. § 31 ophæves.

§ 37

I lov om supplerende bestemmelser til forordningen om reduktion af metanemissioner i energisektoren, jf. lov nr. 1453 af 10. december 2024, foretages følgende ændring:

§ 15. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter regler omfattet af metanordningen.

Stk. 6. ---

1. *§ 15, stk. 5,* ophæves.

Stk. 6 bliver herefter til stk. 5.

§ 38

I vandforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 28. oktober 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 677 af 11 juni 2024, foretages følgende ændring:

1. §§ 80 d og 80 e ophæves.

§ 80 d. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 80 e. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 39

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1775 af 2. september 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 668 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. §§ 8 b og 8 c ophæves.

§ 8 b. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 8 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klager ved Energiklagenævnet og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.